UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

2 ГРУДНЯ 1971
Число № 48
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIII VOL. XLIII
DECEMBER 2, 1971

Знову боротьба з українськими націоналістами

10 листопада відбулася в Києві „республіканська нарада ідеологічних працівників". У ній брали участь секретарі обласних комітетів, міських комітетів, районових та міських комітетів комуністичної партії України, обласних комітетів комуністичної молоді (ЛКСМУ), керівники відділів агітації й пропаганди, редактори республіканських та обласних газет, керівники обласних комітетів радіо та телевізії, творчих спілок, вищих учбових закладів і науководослідних інститутів та інші партійні пропагандисти й агітатори, разом бл. 1,200 осіб.

З головною промовою виступав перший секретар центрального комітету КП-У Петро Шелест. В своїй промові він закликав м.ін. до боротьби з „українськими буржоазними націоналістами". Він сказав: „Потрібно й далі вести рішучу боротьбу проти всілякого роду ревізіонізму, опортунізму, буржуазного націоналізму, сіонізму. За останній час значно активізувалась підривна діяльність сіоністів, які стали войовничою силою світового імперіялізму. Вони взяли на своє озброєння найбільше реакційну ідеологію і політику, а в своїй практиці вдаються до фашистських, розбійницьких методів. Одночасно слід рішуче зривати маску з українських буржуазних націоналістів, які у своїй антирадянській, антинародній боротьбі спілкуються з сіоністськими організаціями та різними етнічними групами контрареволюційних націоналістів за рубежем".

Нема, здається, ні одної партійної наради в Києві, де б не згадували українських „буржуазних націоналістів" і не закликали до боротьби з ними.

Убили прем'єра Йорданії

Чотири арабські терористи застрілили в столиці Єгипту Карої прем'єра королівства Йорданії 51-річного В. Телла, як він входив до готелю Шератон в Каїрі.

Телл прибув до Каїру на конференцію 17 арабських держав, які мали устійнити дальшу політику відносно Ізраїля. Арештовані терористи заявили на поліції, що вони є членами організації „Чорний вересмень", убили Телла, бо він був головним спричинником того, що минулого року у вересні йорданська армія розгромила палестинських терористів, багато з них поарештувала, а решту вигнала поза кордони Йорданії.

Вбивство Телла викликало похвалу з боку терористичних груп та заввагу організації для визволення Палестини, що це „є перестрога для кожного, хто є ворогом нашого народу".

Телла поховали з великими почестями в столиці Йорданії Амман на цвинтарі, де хоронять лише членів королівської родини.

71 мільярдів на оборону

Американська палата репрезентантів ухвалила бюджет секретаріяту державної оборони в сумі 71 мільярдів долярів, на два й пів мільярда менше, як цього вимагав президент Р. Ніксон. Бюджет тепер піде до сенату, який має його затвердити.

Одночасно палата репрезентантів відкинула пропозицію, щоб з тої суми не виплачувати нічого на військові дії в В'єтнамі після 1-го липня 1972 р.

Президент Ніксон підписав ухвалений конгресом законопроект про виплату 21.4 мільярдів долярів на виробництво зброї та досліди в ділянці озброєння.

Не зменшають військ в Европі

Деякі американські сенатори домагалися зменшення американських військ у Европі на 60,000 вояків. В час голосування над бюджетом міністерства державної оборони сенатори великою більшістю (80-5 голосів) вирішили не зменшувати американських військ в Европі й ухвалили виплату грошей на їх удержання.

Одночасно сенат ухвалив виплатити 500 мільйонів долярів на закупно зброї в ЗДА для Ізраїлю.

В Англії демонструють проти безробіття

Перед англійським парляментом відбулася велика демонстрація, в якій взяло участь понад 10,000 робітників. Робітники протестували проти зросту безробіття, яке досягає одного мільйона робітників.

Поліція старалася не допустити робітників до парляменту, але це їй не вдалося. Дійшло до бійки з робітниками, у висліді чого поліція арештувала 17 демонстрантів. Вкінці провідник консерватів у парляменті В. Вайтло дозволив представникам 40 робітничих юній увійти до парляменту й представити свої домагання своїм послам. Після того демонстранти розійшлися.

Теперішнє безробіття в Англії найбільше за 30 минулих років.

Загроза Арабсько-ізраїльської війни

Єгипетське міністерство внутрішніх справ дало наказ, щоб у 5-мільйоновій столиці Єгипту Каїрі впровадити повне затемнення. Всі неонові світла та реклями заборонені. Світла на мостах та площах будуть зменшені на половину. Автомобілеві світла мають бути замальовані синьою фарбою. Не сміють бути теж ніякі світла на дахах публічних та приватних будинків.

Якщо керівник протилетунської оборони дасть доручення ввести повне затемнення при помочі специяльних звукових сиґналів, тоді всі світла мусять зникнути.

Приписи про затемнення обов'язують в Каїрі ще від арабсько-ізраїльської війни в 1967 р., але їх ніхто не додержувався. Теперішня пригадка є, мабуть, вислідом нарад представників 17 арабських держав, що відбувалася в Каїрі та мала устійнити плян спільних військових дій проти Ізраїля. Президент Єгипту А. Садат сказав у часі наради, що „єдиною розв'язкою проблем Близького Сходу є війна".

Ізраїльське міністерстві війни відповіло на пригадку про затемнення та погроза Садата, що Ізраїль вповні проготований до війни й не боїться зовсім єгипетського нападу.

Зимовою порою в гірській місцевості в Банф, Алберта, лещетарі користають з вигоди линвової залізнички.
Фото: Alberta Government Photograph

2 березня сесія Албертської легіслятури

Провінційний уряд Алберти вирішив розпочати найближчу сесію легіслятури в четвер, 2 березня 1972 р. Сесія розпічнеться з двотижневим запізненням з уваги на те, що вибори відбулися пізно й новий уряд не вспів приготовити матеріялів для сесії.

Підвишка платень послам

Минулого тижня відбулася нарада („кавкус") провінційних послуів консервативної партії Алберти. На нараді, м.ін., обговорювано справу підвишки платень для провінційних послів.

Посли дістають тепер річно 4,800 дол. і 2,400 дол. на видатки.

Прем'єр П. Логід сказав, що він не противиться підвишці, але доручив цю справу простудіювати окремому комітетові. Після приходу до влади, прем'єр Логід підвищив платні провінційним міністрам без теки з 4,800 дол. до 9,000 дол. річно.

ВЗЯЛИ НАЗАД М'ЯСО

М'ясна фабрика „Свифт кенедіен" взяла назад кілька мільйонів пушок консервового м'яса т.зв. „ланчем міт", що має числа Е 152-Е 246 на верху кожної пушки. М'ясо може бути шкідливе для людей, бо його не зварено так, як належить.

В багатьох крамницях ці пушки забрано з полиць. М'ясні інспектори перестерігають перед купном та їжею того м'яса, бо воно може спричинити поважне затруєння. М'ясо „Свифт" продають крамниці по всій Канаді.

Короткі вістки

• **Едмонтонська фабрика** м'яса „Кенада пакерс" закупила 110,000 фунтів м'яса двох сот буйволів, убитих в парку Елк Айленд, за ціну 49,000 дол. В парку залишилося ще 400 буйволів.

• **Албертський прем'єр П.** Логід заявив, що він скличе засідання албертської леґіслятури щойно в березні 1972 р., а не в грудні ц.р., як цього вимагали посли партії суспільного кредиту, мотивуючи свою пропозицію зростом безробіття.

• **Збіжжева компанія** Алберта Віт Пул, яка має 517 збіжжевих шпихлірів, в минулому господарському році перепродала 120,270,887 бушлів збіжжя.

• **Канадський уряд** вирішив післати Індії ще 18 мільйонів долярів на допомогу втікачам зі східного Пакістану. Давніше канадський уряд переслав 7 мільйонів долярів у формі харчів та ліварств.

• **В 1969 р. кожна десята** дитина, народжена в Канаді, була з неодружених матерей.

• **Канадська корпорація** для розвитку недорозвинених країн ухвалила дати 50 мільйонів кредиту Альжирові на закупно канадських машин та заплати канадських фахівців, що будуть працювати в Альжирі.

• **В половині жовтня** в Канаді працювало 8.25 мільйонів канадців, один мільйон і чверть більше, як в жовтні минулого року. В тому часі було 447,000 безробітних, на 28,000 більше, як у жовтні минулого року.

• **Бюро канадської статистики** проголосило, що в цьому році в Канаді зібрано 523.7 мільйонів бушлів збіжжя, в порівнянні з 331.5 мільйонами бушлів у минулому році. З того в степових провінціях зібрано 504 мільйони бушлів, на 186 мільйонів бушлів більше, як в минулому році.

• **200 совєтських жидів,** які прибули цього року до Ізраїлю, звернулися з проханням до уряду СССР дозволити їм повернути додому. Вони невдоволені з праці заробітків та приміщення в Ізраїлі. В цілому з 9,000 самітніх осіб, що прибули до Ізраїлю в цьому році повернулося 4.500 осіб до країн, звідки приїхали.

• **Урядник для охорони** звірят та риб на Алясці сказав, що, за підрахунками його бюра, наслідком зриву атомової бомби на острові Амчітка згинуло бл. 800 морських видр.

• **До СССР поїхала** американська торговельна делеґація. Державний секретар для справ американської торгівлі сказав, що ЗДА зацікавлені совєтською нафтовою ропою та природним ґазом, які хотіли б купувати в СССР.

• **Совєтська поліція** сказала 10 найбільш заанґажованим у протестах жидам, що вони можуть негайно іміґрувати до Ізраїля. Згадані жиди влаштовували пстійно демонстрації в Москві перед будинком поліції.

• **Після перебування** совєтського прем'єра А. Косиґіна на Кубі, кубинський прем'єр Фідель Кастро заповів, що він вибереться в відвідини до СССР.

• **Совєтський письменник** В. Буковський у березні ц.р. брав участь у протидержавній демонстрації. Його проголосили були божевільним і замкнули в шпиталі для умово хворих. Тепер його проголосили здоровим і будуть судити за протидержавний виступ.

• **Будинок ОН в Ню Йорку,** збудований на 77 делеґацій, тепер замалий для 130 делеґацій. Його мали розбудовувати коштом 80 мільйонів долярів. Але сенат ЗДА відмовився ухвалити 20 мільйонів долярів від ЗДА на ту ціль й, покищо, проєкт будови відкладено на пізніше.

• **Обчисляють, що цього** року в цілому світі зберуть 71.1 мільйонів мішків кави по 132.3 фунти кожний.

• **Американське бюро** для харчів та ліків наказало відтягнути з продажу 20.000 коробок з м'ясом з раків, бо металеві коробки витворили трійло, шкідливе для людського здоров'я.

• **Недавно вибраний** комунізуючий прем'єр острова Мальти був з відвідинами в Польщі й заповів, що Мальта нав'яже дипломатичні зносини з Польщею. Мальта була минулої війни англійською кольонією.

Канадсько-американські переговори

ПРЕМ'ЄР ТРЮДО ВИБИРАЄТЬСЯ У ВІДВІДИНИ ДО ЗДА

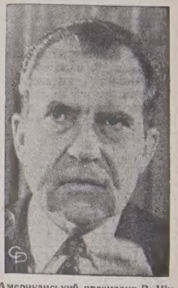

Американський президент Р. Ніксон та канадський прем'єр П. Трюдо мають відбути незабаром зустріч для обговорення спільних справ.

Канадський прем'єр П. Трюдо поїде з відвідинами до ЗДА, щоб відбути розмови з американським президентом Р. Ніксоном. Докладної дати зустрічі обох державних мужів не подано, але вона відбудеться, мабуть, ще перед Різдвяними святами. Не устійнено теж досі, де відбудеться зустріч. Під увагу беруть столицю Вашінґтон та Кемп Дейвід, де в 1965 р. президент зустрічався з канадським прем'єром Л. Пірсоном.

Крім президента Ніксона, в розмовах візьмуть участь американський міністер фінансів Дж. Коннелі, головний дорадник президента Г. Кісінґер та державний секретар В. Роджерс. З канадського боку прем'єрові Трюдо товаришитимуть міністер фінансів Е. Бенсон та міністер закордонних справ М. Шарп.

Темою розмов буде в першу чергу 10%-овий податок, накладений ЗДА на всі імпортовані товари. Певно, що темою розмов буде теж загальне становище у світі та будучі зустрічі президента Р. Ніксона з керівниками різних держав.

Ніксон 13-14 грудня має зустріч на островах Азорах з французьким президентом Дж. Помпіду, 20-21 грудня з англійським прем'єром Гітом, поміж Різдвом та Новим Роком — з німецьким канцлером В. Брантом, а 6-7 січня в Сан Клемент, Каліф. з японським прем'єром Сато. Зустрічі з головами держав, з якими ЗДА вдержують приязні відносини, відбудуться перед відвідинами президента Ніксона в комуністичному Китаю та СССР. Президент Ніксон, певно, захоче з'ясувати головні напрямні своєї політики у відношенні до Китаю та СССР й захоче перед тим почути думки голів заприязнених держав. Через те й радо погодився на зустріч з прем'єром Трюдо. Незалежно від цеї зустрічі президент Ніксон заявив, що він і далі має в пляні відвідати Канаду весною 1972 р.

За вістками з оточення Ніксона, президент Трюдо змінив своє ставлення до 10% податку й з ним буде тепер багато легше говорити про звільнення канадських товарів від того податку, як давніше.

Як виходить зі звітів канадської промисловости, 10%-овий податок не матиме аж такого великого впливу на канадський експорт. Донедавна керівники фабрик, що висилають до ЗДА товарі, які підлягають податкові, погрожували, що на випадок незвільнення канадських товарів від податку, бл. 90,000 робітників, може втратити працю. Найновіші звіти промисловости говорять вже лише про загрозу 45,000 робітників, отже, на половину менше.

Треба сподіватися, що зустріч прем'єра Трюдо та президента Ніксона причиниться до усунення чи зменшення податку, й між обома державами пануватиме й надалі приязнь та добрі сусідські взаємини, як це було досі.

Новий поштовий шифр буде економічний

Директор для введення в життя нового поштового шифру („код") Й. Фульц сказав, що якщо канадці не навчаться користуватися новим поштовим шифром, то за кілька років поштова оплата за звичайний лист дійде до 26 центів.

Нову поштову шифру для поштових посилок впроваджено в життя в Оттаві минулого року, а тепер введено в Вінніпезі.

В лютому 1972 р. новий шифр буде введений у Саскачевані, а в квітні того ж року — в Алберті. До 1974 р. новий шифр буде введений в усіх канадських провінціях. Цей спосіб, випробуваний у різних країнах, виявив себе дуже практичним і значно заощаджує кошти пересилки пошти.

„Якщо канадці звикнуть до нового шифру й будуть ним користуватися постійно, сказав Й. Фульц, то канадська пошта протягом дев'яти років буде себе вповні поплачувати".

ЗАСУДИЛИ ЧЛЕНА КВЕБЕКСЬКИХ ТЕРОРИСТІВ

Суд засудив 20-річного Б. Льортіє на 20 років тюрми за участь у захопленні квебекського міністра справедливости П. Ляпорте, якого відтак терористи задушили. Льортіє дістав лише 20 років, бо перев'язував рани міністрові й виявив супроти нього трохи серця.

Французький дипломат у клопоті

Американська поліція заарештувала кол. члена французької розвідки Р. де Люетт, який перевозив у автомобілі до ЗДА наркотики вартости 12 мільйонів долярів. Де Люетт твердить, що він перевозив наркотики для полковника французької протирозвідки П. Фурніє, який перебуває тепер у Франції. Фурніє заперечує якунебудь свою вину в нелеґальній торгівлі наркотиками, а французька преса широко обговорює цей немилий випадок і висловлює здивування, що високі урядові особи допускаються промахів проти законів.

Нова п'ятирічка

Совєтський парлямент — „верховний совєт" ухвалив державний бюджет на 1972 р. в сумі 173 мільярдів рублів у видатках та понад 173 мільярдів в прибутках. Офіційний курс совєтського рубля є 1.11 американського доляра.

Одночасно совєтський парлямент затвердив поданий урядом плян нової п'ятирічки.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамуванню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

Gulf

CARS & TRUCKS REPAIRED. Motor Tune-Up. SALE OF TOP GRADE OIL, GAS, TIRES AND ACCESSORIES.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road, Edmonton, Alta. Ph.: 476-2212

Owner & manager: Merian STRASHOK

JACK STRONG PHARMACY
& CAMEKA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

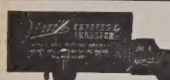

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ
Maurice Shugarman
CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE
Yard Office: 9636 - 105 Ave., P.O. Box 156, EDMONTON

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656 дому 479-3480

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

One HOUR "MARTINIZING."
THE MOST IN DRY CLEANING
НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЧИЩЕННЯ ОДЯГУ
7931 - 104 Street
Edmonton Tel. 433-5577

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

Aaron Denture Clinic
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816 - 82 Аве.,
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Дрібні оголошення

● Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.
WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

—o—

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

CORAL BANQUET ROOM
13160 - 118 Ave.
Telephone 454-4777
NEW YEARS EVE FROLIC
Refreshments 9:30 to 2:00 A.M.
Smorgasbord 12:30 A.M.
Dancing 10:00 to 2:30 A.M.
Admission $15.00 per Couple

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзаминує очі — — Припасовує окуляри

ВЕГРЕВИЛ І ОКОЛИЦЯ!
щосуботи у Веґревил під адресою:
Legion Hall, Ste. 3, Vegreville
DR. P. A. STARKO
ОКУЛІСТ
Адреса едмонтонського офісу:
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

ROCKETT AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Eaton's Hearing Aid Centre
● Повна обслуга слуховими апаратами.
ТЕЛ.: 424-0181
EATON'S HEARING AID CENTRE, MAIN FLOOR
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Ass'n.

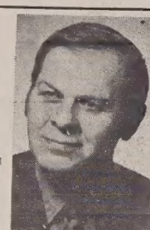
H. M. Wensley

ДІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-5318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

S A V E $ $ $ $
JASPER AUTO PARTS
Edmonton
SAVE UP TO 50%
Guaranteet Parts for ALL CARS & TRUCKS
PHONE: 599-6621
Mailing Address:
Box 262, St. Albert, Alta

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Д-р Мирон Старко
Спеціаліст — оператор носа і залози (glands).
від глухоти, недуг горла, диш-
Tonsils, adenoids, сайнисис
нищі і кормового проводу
225 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave., Edmonton
Тел.: офісу 424-4773
дому 482-2217

T R O U B L E S ?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

ОБСЛУГУ — СТИЛЬ — НИЗЬКУ ЦІНУ
"окуляри які привернуть усміх на ваших очах".
Менше десять відсотків для української спільноти
HALE OPTICAL
Тел.: 424-2318
10754 Jasper Ave., Edmonton

Зростає видобування вугілля в Алберті

В 1951 р. в копальнях вугілля в Алберті працювало 7,339 вугликопів, що видобули за рік поверх один мільйон тонн вугілля. В 1970 р. 1,654 вуглекопи видобули поверх 4 мільйон тонн вугілля.

В 1951 р. продукція вугілля впала, бо канадські залізниці, які купували річно бл. два й пів мільйона тонн вугілля, перейшли на оливу, якою опалюють нові льокомотиви. Зріст запотребування на вугілля прийшов із японськими замовленнями на вугілля, якого японці вживають для сталеварень та фабрик, які женуть вугіллям. У зв'язку із зростом японського запотребування керівники копалень припускають, що в черговому році видобування албертського вугілля зросте до 9 мільйонів тонн.

Університети провіряють стан етнічних студій

(Закінчення з 7 ст.)

...імецької мови до участи ...громадських функціях. Вінніпезький університет ...касував свої курси російської мови і літератури ...сля двох років з причини ...бмеженого попиту, хоч ...они були засновані після ...формального прохання ...нічних груп. Цей університет співпрацює з Товариством німецької мови, ...стачаючи курси німецької мови. Інше німецьке товариство збирає гроші на ...ипендії для всіх трьох ...анітобських університетів.

Університет Далгавзі (...аліфакс) розпочав зафінансовані курси німецької мови на прохання студентів. Університет Ватерлю, (...таріо) розпочав три курси української мови з тої самої причини.

Університет Йорк (Торонто) впровадив чотири курси еврейської мови і три курси італійської на прохання етнічних груп. З огляду на зацікавлення факультету і студентів засновано два курси китайської мови і курс проблематики негритянської громади.

—o—

Польща допомагає приватним власникам

Польський сойм ухвалив закон, на основі якого бл. один мільйон селян, що мають невеликі земельні господарства, одержать формальне затвердження їхньої власности. Вони матимуть право легше, як досі, продавати й купувати землю, будуть звільнені від обов'язку віддавати частину своїх хліборобських плодів до державних складів та можуть самі рішати, яке збіжжя сіяти на своїх полях.

Новий закон є дальшим відступом від примусового єднання селян у колгоспи.

Польський уряд сподівається, що новий закон причиниться до збільшення продукції збіжжя в Польщі.

Минулого року польський уряд мусів спровадити три мільйони тонн збіжжя з-за кордону, бо власного не вистарчало на прокормлення населення. Польський уряд припинив примусову коллективізацію вже в 1956 р., одначе справа земельної власности не була вповні вияснена. Вияснив її щойно теперішній закон.

—o—

Фільм про Катинь

Цього року минає 31 років від вбивства 15,000 польських старшин, що на початку другої світової війни, попали були в советський полон. Німецькі війська, які зайняли советську територію, віднайшли побитих польських старшин в масових гробах у лісі біля місцевости Катинь й покликали міжнародню комісію для устійнення винуватців. Одначе представники держав, що були в союзі або приязні з аліянтськими державами, відмовилися приписати вину за вбивство полонених старшин СССР, що був тоді в союзі з Англією. Лише польський екзильний уряд в Лондоні зірвав був дипльоматичні зв'язки з СССР.

Тепер, після війни, про вбивство в Катині вийшло кілька книжок, головно в англійській мові. Виготовлено теж фільм.

В неділю, 28 листопада в годині 7-ій вечора в польській залі (10960 - 104 вул.) відбудеться показ фільму про Катинь. Пояснення до недовгого — півгодинного фільму даватиме д-р Е. Козоровський з Торгилд.

Польський комітет запрошує всіх, без уваги на національне походження, прибути на показ фільму. Вступ за срібними датками. Після фільму буде дискусія та кава.

Слід зважити, що в списку імен вбитих старшин є й деякі українські імена. Це були старшини українського походження, що служили в польській армії. (Огол.)

ПОДЯКА

...ада Директорів Українського дому пенсіонерів Пресв. Евхаристії складає ...ру подяку продуцентам ...льми "НІКОЛИ НЕ ЗАБУДУ", на руки адміністратора п. Леоніда Олексюка, ... їх щедрий дар для ...шканців Дому.

...родуценти фільму подарували дарові квитки вступу всім мешканцям на показ фільму, що відбудеться в **НЕДІЛЮ, 28 листопада в год. 2-ій та 4-ій попол.** в кінотеатрі „Пляза Сінемас" при 10210 - 118 авеню.

Наша щира подяка теж компанії "Геретидж трост" за покриття коштів переїзду міським автобусами із Дому пенсіонерів до кінотеатру та назад.

Сердечно дякуємо теж голові відділу БУК Пресв. Евхаристії п. В. Духнієві за те, що постарав дарові квитки та подбав про даровий переїзд мешканців Дому до кінотеатру та назад.

Дирекція Дому українських піонерів Пресв. Евхаристії в Едмонтоні.

ПОВТОРЕННЯ

НІКОЛИ НЕ ЗАБУДУ

НЕДІЛЯ, 28 ЛИСТОПАДА в год. 2-ій також 4-ій попол.
PLAZA CINEMAS — 10210 - 118 Ave., Edmonton

НА ПРОДАЖ
РІЗДВЯНІ КАРТКИ

Зайдіть або напишіть до „Українських Вістей" (UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alberta) по гарні різдвяні картки:

► 16 українських карток — $1.75
► 18 українських карток — $1.75
► 21 українських карток — $2.00
► 21 англійських карток — $1.50

Картки висилаємо тільки тим, хто із замовленням пришле гроші.
Закресліть зверху, котрих карток бажаєте і вишліть нам:
NAME ....
ADDRESS ....
....

НОВІ ФУТРА
ПЕРЕРІБКИ — НАПРАВИ
Приймаємо ношені футра до заміни
Тепер перед-різдвяна випродаж
PARIS FURS CO.
10448 — Whyte Ave., Edmonton, Ph. 433-1391
Злучена із: BAKERS FINE FURS, North Battleford, Sask.

ПО ВЕЛИКОМУ УСПІХОВІ В ТОРОНТІ!
Панорамічний, кольоровий — довгий (3 години) історичний фільм:
ГРАФИНЯ КОЗЕЛЬ
на основі повісті Й. Крашевського
в неділю, 28 листопада
Год. 3 пополудні: Каса відкрита 2.00
МІСЦЯ **не** НУМЕРОВАНІ. ХТО ПРИЙДЕ СКОРШЕ, ЗАХОПИТЬ КРАЩЕ МІСЦЕ.
Вступ: дорослі $2.50; студенти $2.00; діти $1.00
Avenue Theatre
9030 - 118 Ave. — EDMONTON — Tel.: 477-3233

ВАША АСЕКУРАЦІЯ В НОВОМУ ПРИМІЩЕННІ
Подаємо до відома нашим Клієнтам та Приятелям, що ми перенесли наше бюро до нового приміщення, яке міститься недалеко від дотеперішнього (лише за рогом вулиці).
Приймаємо й дальше асекурацію від: вогню ● автомобілів і троків ● бонди для контракторів ● від крадіжі ● особисту відповідальність ітд.
Наше завдання — не лише мати багато клієнтів, але теж дати найкращу обслугу.
ПЕРЕКОНАЙТЕСЯ ПРО ТЕ САМІ!

І. ГУЛАЄЦЬ
керівник і власник

АСЕКУРАЦІЯ — ТО НЕ ВТРАТА, А ЗИСК.
STAR AGENCIES (Insurance) Ltd.
НАША НОВА АДРЕСА:
10166 - 100 вулиця, кімната число 201 (друга підлога) ЕДМОНТОН
Нове число тел.: 424-6181

УКРАЇНСЬКА ВДАЧА І ВИХОВНИЙ ІДЕАЛ

(закінчення з 2 стор.)

українцями, але одночасно мало маємо композиторів.

Українське село в цілому дише неперевершеною красою своїх білих хатинок серед квітів і зелені. Воно таке характеристичне, що навіть найменше зі справою ознайомлені, а рівночасно найбільше упереджені щодо української національної самобутности, стверджують різницю між українським і російським селом зараз при переїзді границі. І при тій характеристичності українського села, як певної простірно-архітектурної цілости, ми не маємо архітектів великого стилю, а наші творчі досягнення з більшою силою проявилися у вишивці та писанці, ніж у пластичнім мистецтві: символ заступив конструкцію.

Колективна творчість індивідуалістичного народу заступила індивідуальних геніїв. Це новий парадокс, на які багата наша вдача й історія.

Замість святочної промови з багатими словами, ми підносимо просфору та кутю на Різдво чи писанку на Великдень, як бажання. У символах є зміст столітньої мови: найкращими, найціннішими плодами багатої землі бажаємо близьким багатства та добра на новий рік, бажаємо урожаю та помноження плодів, а яйцем з утаєним життям, як символом життя й воскресіння, бажаємо сили, енергії витривалости, ба навіть і безсмертности, розмальовуючи те яйце весняними барвами відродженої, повної весни. Подібно, піснею, а не товариською розмовою виливаємо наші почування, і пісня найкраще нас єднає і споює.

Вистачить тільки подивитися, навіть на чужині, на нашу молодь, яка іноді й мовою слабо володіє і навіть критично вже наставлена до українства, але завжди залишається дуже чутка на гуртовий спів, що її переміює, перетворює. При пісні вона перероджується чи відроджується.

Крок за кроком ми пізнаємо щораз краще українську вдачу, нашу вдачу, у взаємопов'язанні поодиноких характеристичних рис у їх співзалежності, у їх виниканні зі себе. І бачимо всю трудність проблеми виховного ідеалу у його коригуючій функції: бо аналізуючи всі ті елементи, бачимо, наскільки ми з ними зжилися, зрослися. Що тут добре, то зле? Де добра прикмета, а де хиба? Що треба нам скріплювати, а що послаблювати?

Ми схильні признати рацію філософічним розважанням українського історіософа, який констатує, що наша слава — «це елемент добра і краси в усій його гуманній ширині. Слава — це добро й краса, здійснені одиницею чи спільнотою, загально пізнані та признані як такі широкою людською громадою. Не оте добро само в собі, але наскільки воно здійснене в конкретних ділах, виявлене всенародно та признане людьми. Те добро по своїй природі випромінює: добро здійснене — це слава. Воно робить суб'єкта (того, хто творить добро), і об'єкта (того, для кого добро робиться) добрим, славним».

«Що більше, прославлює навіть природні явища та матеріяльні речі, з якими славна людина і її славні діла пов'язуються. Тому маємо і славних князів, і славних предків, і славного козака Мамая, чи Морозенка, і славну Наталку Полтавку; тому маємо і славні походи, і перемоги, і битви; маємо і славний Київ, і Софію, і Дніпро-Славутича; і славну пшеницю українську, і славну сталь запорізьку».

Можна б ще продовжати, може, з певною іронією, але й не без глибшої рації: маємо і славні вареники, і борщ і голубці (подумаймо про виховну вартість національних страв на чужині!).

В усьому одна-єдина суттність: добро, від морального починаючи, а на матеріяльному кінчаючи. «Слава» такого змісту, як концепція здійсненого і загального визнаного добра, може справді бути загальним знаменником історії, бути її каталізатором, розкриваючи нові горизонти історії.

Які широкі обрії може розкрити цей каталізатор в українському минулому! Саме звідси, здається, виплив а є спонтанно кожночасний оптимізм укаїнського народу та розкриваються можливо с т і світлого майбутнього.

А проте, — погляньмо на зворотну сторінку медалі! Цей ідеал добра і краси в українській „славі" шляхетний і приманливий, але він, як ціла наша творчість, несхоплений, — він розпливається десь у неозоре. Він, може, добрий у малих замкнених гуртках, у яких ми добро здійснюємо і яким перещеплюємо відчуття краси, але ж у більшому розмірі, у перенесенні на більше полотнище спільнотного життя цей ідеал безрезультатний, несхоплений, неефективний і у висліді неефективний, блідий.

Мимохід питаємо себе, чи це не є бажання самозаспокоєння, зацитькання сумління, чи це не самообман, спроба потішити себе, чи це, отже, не паліятив, чи навіть ілюзія?

А втім, це вже не раз стверджено, що ілюзіонізм — це також одна з виразних рис української вдачі, яка в гарній ілюзії шукає забуття твердої та безнадійної дійсности.

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), моргеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.

10% знижки

на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency

10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta

Tel.: 433-7629 — 424-0915

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 14.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.

TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street

EDMONTON 16, Alberta

УВАГА! УВАГА! НОВА АДРЕСА!

ФУТРА

ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАПОК ТА КОВНІРІВ

35% ЗНИЖКИ

Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.

REPAIRING, REMODELLING & RELINING

Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:

DOMINION FURRIERS

10012 - 101A Ave., (Rear) Edmonton, Alberta

напроти McLeod Building

Phone: 422-4336 Res.: 455-3229

А. Колодка, власник

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ

Кошториси даром

З ФАБРИКИ ДО ВАС

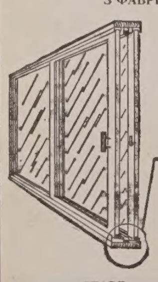

Похиле підвіконця включує:

— вінилеву щілину (не допускає морозу)

— система для пересування ніколи не справляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрім" до патіо

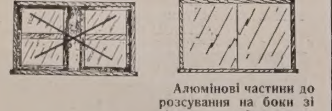

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею.

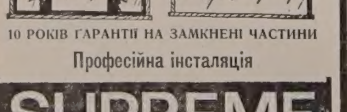

10 РОКІВ ГАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ

Професійна інсталяція

SUPREME WINDOWS LTD

429-0833, Evenings 475-2597 9654 - 106A Ave.

СЛУХАЙТЕ РЕЛІГІЙНИХ РАДІОПЕРЕДАЧ

Щопонеділка о 8.30 вечора з едмонтонської французької радіостанції Се-Аш-Еф-А (680 кц) пересилається програма Централі українців-католиків Едмонтонської єпархії.

6 грудня: навий катехизм — о. В. Чопей

13 грудня: передріздвяна доповідь — о. В. Волошин

20 грудня: передріздвяна доповідь — о. В. Волошин

27 грудня: різдвяне слово — Преосв. Владика Ніл

* * *

Щовівторка о 8.30 вечора з тієї самої радіостанції — програма оо. василіян — «Вечірня година».

7 грудня: У релігії — зміст нашого життя — о. Методій Ничка ЧСВВ.

14 грудня: Релігія і життя — о. Методій Ничка ЧСВВ.

21 грудня: Христос — Емануїл (передріздвяна) — о. Василь Ваврик ЧСВВ.

24 грудня: (п'ятниця) святвечірня надзвичайна програма.

27 грудня: Рік, що відійшов від нас — о. Методій Ничка ЧСВВ.

win $150 in cash 1st prize

2nd prize $75

3rd prize $50

OFFERED BY

orest studios

to celebrate their 20th anniversary

the brides of 1972 contest ....

PHONE FOR APPOINTMENT TODAY — 479-3171

8733 - 118 ave. edmonton,

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО СМЕРТЬ СВЯЩЕНИКА

З Польщі прийшла вістка про смерть о. Василя Оципка. Вмер 26 вересня в Ельблонзі під Гданськом на 81 році життя.

Душпастирював між виселеними українцями.

Діти покійного перевезли тлінні останки до Кракова, де їх поховано.

РІК ТЮРМИ ЗА КАТЕХИЗАЦІЮ

Литовського священика Антона Сескевіціюса засудили на рік тюрми за те, що навчав дітей катехизму. Совєтський прокурор обвинуватив священика в тому, що він «збирав» дітей на навчання. Священик посилався на конституцію совєтської Литви, на заяву ОН про права людини, на твори Леніна. Не помогло. Вирок був: винен.

Засуджений сказав: «Це для мене не ганьба, а честь».

УКРАЇНА В ОЧАХ ГЕОГРАФА

КРАЇНА ВЕЛИЧЕЗНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ

В. САГАНСЬКИЙ

З доповіді, виголошеної в Клюбі мужчин едмонтонської катедральної парафії св. Иосафата.

Часто говориться, що Україна велика й багата, але й більшість українців має неясне поняття про її величину та її багатства.

Щоб знайти відповідь, треба познайомитися з географією, зі статистичним оглядом території населення й народного господарства України.

Границі українських земель лежать там, де пробігають границі українського народу, його мови, його культури. Українські землі тягнуться від Тиси, Дунаю, Чорного моря й Кавказу, по ліси й багна Полісся, від Попраду, Сяну, Вепру й Біловежі по Каспійські пустелі й широкий Дін, за якими ще простягаються окремі українські колонії через Азію аж до берегів Тихого океану.

Україна є країною східної Европи, як Англія чи Франція є країнами західної Европи. Українські землі відрізняються від інших країн східної Европи передусім своїм географічним положенням. Завдяки тому положенню вони є мостом поміж східною Европою й середземноморськими країнами.

Україна — єдина з країн східної Европи — дотикає молодих фалдових гір (Карпати, Яйла і Кавказ).

Україна, як географічна одиниця, не має виразних природних границь. Її відділяють від інших природних країн лише широкі смуги. В тому — одна причина, чому кордони, що не мають природної оборони, змінили велику тисячелітню історію України і нанесли нашому народові так багато лиха й терпіння.

ПОЛОЖЕННЯ. Математично — географічне положення української національної території простягається поміж 43° і 53° північної ширини та 21° і 45° східної довжини.

Територіяльна площа й кількість населення українських етнографічних земель вимірюється так: простір охоплює 365,000 квадратових миль, а населення понад 60 мільйонів.

Українці становлять яких 45 мільйонів всього населення на етнографічних землях України; решта — москалі, жиди, поляки, німці й інші.

На етнографічних землях України (не говорю про територію УРСР) українці творять бл. 75% всього населення; решта (25%) — це розкиданий по всіх частях наших земель чужий елемент.

Україна займає друге місце в Европі щодо величини; третє місце щодо кількости населення. Одна з держав Европи, що можна її порівняти з Україною щодо величини територіяльної й населення — це Франція. Однак Україна більша і територією і населенням, ніж Франція.

РЕЛЬЄФ. Відмінний рельєф українських земель від інших країн Европи. Українські землі є країною невисоких рівнин, низин і невисоких височин. Велика часть України (дев'ять десятих) займає лише довгі смуги рівнин, котрі тягнуться від Карпатських гір аж по Кавказькі гори. А одна десята — це мов альпейські височини, котрі займають лише малу площу українських земель; це Карпатські і Кавказькі гори (Кубань).

На південнім заході українських земель лежать Карпатські гори. Прилучені до них менші гори, з котрих пливуть глибокі бистрі води, що творять ріки, які пливуть через середину українських земель, і становлять природну комунікацію, наче жили живучого тілесного організму.

РІКИ. На півночі границі українських земель ідуть ріками Прип'яттю, Десною та Сеймом, а на півдні межують з Україною Чорне й Озовське моря та оспіваний в народних піснях славний козацькими походами долішній Дунай та ріки Прут й Серет. До Чорного моря вливає свої бурхливі хвилі Дніпро — головна ріка України.

Чорне море за княжих часів лучило Україну з Константинополем, або Царгородом, центром культури Сходу. Воно й тепер відкриває шлях у світ кораблям, що виплявають з українських чорноморських портів.

В той час, коли Україна була самостійною державою і панувала над Чорним морем, Київ займав центральне становище на сході Европи, а українська держава була одною з наймогутніших. До цього спричинилася передусім життєва сила української надії та її добра в той час організація. Але дуже велику ролю при цьому відогравало також природне положення України, що лежала на перехресті шляхів між старими культурами сходу і заходу, півночі й півдня.

Українські землі лучаться з Чорним морем ще й іншими ріками. Найголовніші, крім уже згаданих — Дністер, Прут, Бог, Донець та Кубань. Цими ріками плили численні товари з цілої української землі для виміни на речі, потрібні населенню України. Був час, коли тими ріками вирушали українські війська у бій з чужинцями.

Інші ріки, що перепливають українську територію, збагачують своїми водами Балтійське та Каспійське моря. До таких належуть на заході Буг та Сян. Знані вони в українській історії, як границі теренів, на яких велася відвічна боротьба з поляками.

КЛИМАТ. Щодо клімату (підсоння), Україна займає виразно окреме становище супроти інших країн східної Европи. Клімат України творить перехід від теплого середземноморського до холодного московського. У зв'язку з відмінністю підсоння і ґрунтів відмінна від сусідніх країн і рістня України. А саме Україна, як ні одна інша країна Европи — країна степів лісостепу, який дуже добрий для хліборобської культури.

Українські землі можна розділити на чотири кліматичні країни: (1) країна бореального клімату, (2) країна сухого клімату, (3) країна гірського клімату, (4) країна середземноморського клімату.

Країна бореального клімату займає ввесь північний захід українських земель. Вона має вогкий, поміркований, холодний клімат. У такім кліматі виступає характеристичне дерево — береза й дуб. Побіч згаданих цих двох є ще лісковий горіх, липа й ясень.

Країна сухого клімату займає південний схід, аж до підгір'я Яйли й Кавказу і простягається як широка безлісна смуга. В ній відчувають брак дощів. Найбільше дощів падає раннім літом, а через пізнє літо й осінь є недостаток дощів.

Країна гірського клімату відрізняється від інших частин України. Враз з висотою меншає величина вогкости. Опад у горах росте враз із висотою. Він буває найбільший з того боку, звідки найчастіше віють вогкі вітри.

Температура з висотою понижується. Тому в горах ми не відчуваємо спеки.

Країни середземноморського клімату займають південні узбережжя Криму й західну частину Закавказзя. Температура тут висока; вагається між 10 ступенями взимі і 30 ступенями влітї. Тут клімат холодніший, небо більше захмарене, вогкість більша. Причина цього в тому, що взимі напливають маси морозного повітря.

РІСТНЯ Й ПОЛОСИ. Під оглядом рістні, що зв'язана з підсонням, Україну можна поділити на дві головні частини; лісову й степову. Лісова полоса тягнеться північною частиною українських земель, а також — горами Карпатами. Північна смуга є більше низинна, головно на заході, де більше дощів, і тому надається для рослин, що потребують багато вогкости. Тому тут і постали великі ліси, що їх ядро творить Полісся.

У зв'язку з буйною рістнею розвинулося тут звіринне життя, а також людське, бо, крім поживи, в лісах легко можна було знайти безпечний захист перед нападами диких орд, які кочували в давнину по степах України.

Степ займав майже всю південну Україну. Тягнувся він від Каспійського моря аж до Поділля, себто через дві третини території України.

Третя, відмінна від двох інших полоса української землі — це гори. Вона тягнеться на самому півдні і творить один, місцями поперериваний ланцюг. Починається він Кавказом, перерваний Чорним морем, виринає на Криму горами Яйла, а потім продовжується Карпатами.

Гори — і знову краса. Але краса інша від степової. Там розлогість, безкрайність, гра красок: «Верховино, світку ти наш, гей як у тебе тут мило, як ігри вод, пливе тут час, свобідно, шумно, весело!» Отак співають наші гуцули в своїх гарних розкішних горах.

Цвітуча й гарна українська земля, що подібної до неї не зустрінути на всьому світі. Але доля судила її не тішитися тихою красою райської країни, а безнастанно боротися з усякими ворогами.

Подані вище географічні відомості ставлять перед нашими очима прецікавий живучий образ України, що породжує в нашій душі велике почуття сили й гордости.

То не фраза, а факт, що Україна є країною величезних можливостей. Вона справді має всі природні дані, щоб стати одною з найбільших потуг серед великих державних націй світу.

УМЕР ТАРАС ФРАНКО

Тарас Франко, син письменника Івана Франка, вмер у Києві 13 листопада на 83 році життя. Похований 15 листопада на Байковому кладовищі.

Вісті з Едмонтону

Цієї неділі – великий концерт

НА ПОШАНУ ПАМ'ЯТІ ЛЕОНТОВИЧА КОМПОЗИТОРА

На пошану пам'яті композитора Миколи Леонтовича, в 50-річчя його смерти, в неділю, 5 грудня, о 3-ій годині пополудні в авдиторії школи ім. Вікторії (Композит гайскул), 102 вул. - 108 авеню, відбудеться великий концерт, на якому будуть виконані твори Леонтовича. Виступають: великий мішаний збірний хор. «Верховина» — хор ОЖ ЛВУ — СУМ з капелею бандуристок, чоловічий та мішаний хор «Дніпро», мішаний хор СУМК та ансамбль «Мережі». Доповідь на концерті матиме музикознавець і дириґент д-р Павло Маценко з Вінніпеґу.

Організатором концерту є місцевий відділ КУК. «Мистецькі одиниці Едмонтону зробили все, щоб гідно вшанувати пам'ять Леонтовича, а тепер гарячий апель до українського громадянства Едмонтону й околиці прибути на концерт та своєю масовою присутністю вшанувати великого українського композитора», кажеться в повідомленні відділу КУК.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

П'ятниця, 10 грудня:

о 8 год. веч. в УНДомі: літературний вечір для вшанування 85-річчя поета М. Мандрики; доповідь про його творчість матиме д-р Яр Славутич.

* * *

Неділя, 12 грудня:

о 2-ій годині попол. у залі УНО, 10629 - 98 вулиця: загальні збори Організації українок Канади (ОУК). Присутність усіх членів обов'язкова.

Український вечір в німецькому ресторані!

КОЖНОГО ЧЕТВЕРГА, від 8-ої години вечора в ресторані „Гофбройгавс" будуть подавати українські страви.

Того вечора в ресторані українська оркестра буде приґравати українські мелодії, а ансамбль українського танцю **„КОБЗАР"** буде танцювати українські танці.

Очевидно, що, на бажання, можна буде дістати і всі німецькі та канадські страви, що їх ресторан подає щодня.

HOFBRÄUHAUS

Tel.: 422-1742

10209 - 97 St., Edmonton

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

«ДАЙ МЕНІ МУДРІСТЬ ПОКОРИ» (2)

о. Микола ДЯДЬО

Коли астронавти переслали образ Землі з Місяця (це сталося перший раз за всю історію світу!), ми мали можність поглянути на нашу Землю і на нас самих поглядом «згори».

Це була чудова ласка від Бога, щоб зробити нас покірними, щоб дати нам нагоду бачити і малеч, і велич людини: малеч людини, як одного з трьох більйонів сотворінь, що причеплені до скоринки землі, що з віддалі чверть мільйона миль виглядала як блискучий півдоляр, і велич людини в Бозі, що любить її, опікується нею об'явився їй, з любови до неї народився як людина, дав себе самого на жертву, а потім лишив себе на поживу, щоб людину привести до себе.

Упокорююча віддаль не зменшила величі людини, але її підвищила. Астронавти не перестали любити своїх рідних, тому що були від них віддалені 250.000 миль. Вони ніколи не були ближчими до них думками, любов'ю, тугою. Про це свідчили їхні голоси, що приходили через чверть мільйона миль ясними, виразними. Вони не соромились подивляти велич всесвіту, якого вони бачили лише манісіньку частинку.

Господь ніколи не далеко від нас. Він — на відстані нашої думки, на відстані нашої молитви. Ми маємо дорогоцінний привілей, що можемо до Господа Бога молитися, про Нього думати, Йому дякувати, Його просити про все, чого потребуємо, признати Його велич, жалувати, що так часто ми від Нього відверталися. Але це маємо робити *ми*. Він не накидається нам! Він скривається у сотворіння, у сотворений Ним світ лише настільки, щоб дати нам нагоду Його шукати.А всякий пошук за Ним завжди нагороджений. Шукаючи Його, ми знаходимо і пізнаємо і себе самих. Та заки почнемо шукати, мусимо бути як діти, знати нашу потребу Його шукати, і саме це є покора.

СВЯТЕ ПИСЬМО ПРО ПОКОРУ

Біблія має багато гострих слів для гордости. Гордість була матір'ю первородного гріха: «Станете як Бог, що знає добро й зло» (Буття 3,5); гордість збудувала вавилонську вежу: «Ану збудуймо собі місто й вежу з верхом до неба та й утворім собі ім'я» (Буття 11,4); гордість була причиною провалу Навуходоносора: «Хто Бог, крім Навуходоносора?» (Юдита 6,2) . . . «Тієї ж самої миті справдилося над Навуходоносором це слово, й його вигнано з-поміж людей, і він їв траву, немов віл, і роса з неба падала на його тіло, аж доки його волосся не виросло, немов на орлі, і кігті, немов у птиці» (Даниїл 4,30). Коли ж вернувся йому розум, Навуходоносор закликав: „Тепер я, Навуходоносор, хвалю, возношу й славлю небесного Царя, всі діла якого праведні, всі путі справедливі й який може принизити тих, що гордо ходять" (4, 34).

Подібна кара за брак покори стрінула жидівського царя Уззію. За нього Юдея жила в спокою і мирі, люди багатіли, країна розвивалася. «Так як він (цар) вбився в силу, загорділо його серце йому на погибель, і він согрішив проти Господа, Бога свого, бо ввійшов у храм Гоподній, щоб палити кадило на кадильному жертовнику. Йому казали: „Не слід тобі, Уззіє, кадити Гоподеві, це діло священиків, посвячених на те, щоб кадити. Вийди з святині, бо ти провинився, і не буде тобі за це чести у Господа Бога". Розсердився Уззія — в руці ж в нього була кадильниця, щоб кадити. Та саме, як він розсердився на священика, з'явилася на його чолі проказа . . . Так і був Уззія прокаженим по день своєї смерти» (2 Хроніка 26, 16.21).

У «Приповідках» читаємо багато мудрого про покору. Автор каже, що «хто гордує ближнім, той недоумок» (11,12), бо «грішить той, хто гордує ближнім» (14,21), а за гріх прийде кара, бо «Господь розвалить дім гордих» (15,25) та «осоружний Гоподеві кожен гордий серцем; такий напевно кари не уникне» (16,5).

Якщо на кого приходить погибель, то все «погибелі передує гординя, падінню ж-бундючний дух . . .Лішпе бути тихим і смиренним, ніж з гордими ділити здобич» (16,18-19).

Гордість не тільки доводить до сварки (13,10), але «як прийде гордість, прийде й ганьба; з покірливими ж — мудрість» (11,2). Нагородою за покору є «острах Господній, багатство, слава й життя» (22,4).

Св. апостол Павло просить вірних: „Не робіть нічого підо впливом суперечки чи з марної слави, але вважаючи в покорі один одного за більшого від себе; майте на увазі користь не власну, а радше інших». (До филип'ян 2,3). Св. Петро (I, 5,5) дораджує: «А ви всі вдягніться в покірливість одного супроти одного, Бог бо гордим противиться, а покірливим дає благодать».

На грізну пересторогу тим, що на землі мають владу чи то в державі, чи в Церкві, але її надуживають для власних цілей, пророк Ісаїя (2,17) кличе: «І повалиться людська гордість, і понизиться пиха смертних. Один Господь звисочиться того часу».

Старозавітний Сирах (10,7. 12-13) стверджує: «Гордість осоружна Господеві й людям», бо «початок гордині людської—відступ від Господа, коли то своїм серцем від Створителя свого відходять. Бо початок гордині являє собою гріх, і хто при ній перебуває, той мерзоту розливає. Тим то Господь на такого насилає несподівані кари й нищить його до кінця».

ГОСПОДЬ ІСУС — ЗРАЗОК ПОКОРИ

Найсильнішим і найкращим взором покори є наш Спаситель Ісус Христос. Він, цар царів і Господь господів, родиться поза містом у печері від покірної і богобоязливої Діви Марії. Хоч є всемогутнім Творцем, своє божество скриває, поводиться, як незнайома нікому людина, слухає своїх сотворінь (Иосифа і Марії).

Тому справедливо говорить Господь у Томи Кемпенського: «А що ж у тім велике, якщо ти, котрий єси порох і ніщо, піддаєшся, ради Бога, другій людині, коли я, Всемогутній і Найвищий, що з нічого все створив, ради тебе покірно піддався людині? Я став найпокірнішим і найнижчим за всіх на те, щоб ти за моєю покорою переміг свою гордість. Порошино, вчися слухати!» («Наслідування Христа» III,13).

В час свого навчання Ісус живе невибагливим життям, часто не має що вкласти в уста, часто не має де приклонити голови на ніч, терпить приниження від жидівської старшини, невдячність від тих, кому робить добро. В покорі приймає несправедливий засуд, і в покорі і підданні себе Божій волі вмирає на хресті.

«Я дав вам приклад», — каже до апостолів і до нас, як нам бути покірними. Коли Він, Господь, умиває своїм апостолам ноги, то якими покірними повинні бути ми!

Христос у нагірній проповіді навчає, що щасливі ті, що признаються до того, що вони вбогі духом, бо вони мають відкрите серце і ум на те, щоб прийняти науку від Бога. Такі, «як діти», не соромляться того, коли чогось не знають, одним словом, вони покірні перед Богом.

Ісус перестерігає апостолів «перед квасом фарисеїв», а тим квасом є не що інше, як їхна гордість.

Щоб подати картину, як виглядає покора і гордість, Ісус оповідає притчу про митаря і фарисея. Фарисей — то образ гордої, зарозумілої людини, а митар — образ покірної. І каже Ісус, що покірний вийшов з храму більше виправданий, як фарисей.

Хоч фарисей робив те, чим хвалився, воно йому не вийшло на вічну користь, бо він дістав дочасну — від людей!

Тією притчею Ісус осудив тих, що довіряли самим собі, а погорджували іншими.

Його земляки в Назареті погордили Ним, не думали прийняти Його науки, бо як же? «Таж ми його знаємо, чи ж його мати не Марія, що живе між нами, а його батько Иосиф, а його родичі посеред нас». Ісус відійшов від них і не зробив тут чуда, якого вони очікували. Це була кара за їх гордість.

У притчі про блудного сина Ісус навчає, що упокорення блудного сина є початком повороту до батька, а за цим приходить привернення синівства і наслідства (навернений блудний син дістав одежу, перстень і сандали — ознаки синівства).

Гордість робить людину сліпим фанатиком, що вірить, що в його маленькій людській системі — вся правда. Гордий багач у євангельській притчі будує свою життєву безпеку на майні. «Душе моя, їж, пий, веселися на многі літа» — каже він. А Господь каже: «Нерозумний, цієї ночі заберуть від тебе твою душу, а те, що ти призбирав, кому буде?».

Не гордися маєтком, бо це минуще й остаточно не твоє.

Гордість повалює володарів, нищить держави й цивілізації. Наполеон, Гітлер, Сталін... Нініва, Тир, Сидон, Рим... Багато таких прикладів знає історія.

—o—

Папа Павло VI: «Катехиза – свідчення віри»

(УПБ, Рим) З нагоди всесвітнього катехитичного з'їзду в Римі папа Павло VI у промові до прочан указав на вагу релігійної освіти й релігійного виховання в наш час.

Катехиза, себто навчання віри, є «свідченням віри», сказав папа.

«КЕРИГМА». Катехитичний конгрес — то велика подія в Церкві, бо на ньому обговорюється важливе питання релігійного виховання, тобто служба передачі Божого слова і виховання у ньому. Новітні катехити називають це давнім словом «керигмама», тобто проголошування Божого царства, або об'явлених правд про Божий плян взаємовідношення між Богом і людьми через Христа-Спаса у життєдайнім Дусі.

Идеться про катехизу основних правд, які мають змінити людину («метаноя»), щоб вона стала віруючою і приналежною до церковної спільноти. Идеться про фундаментальні і об'єктивні знання християнського життя.

Християнське життя — то спосіб сприймання і ведення життя згідно з засадами віри. Віра ж має два принципи: 1. внутрішній і діючий, яким є чеснота віри, готовість вірити, яка походить від Святого Духа і яку одержуємо у св. Хрещенні, 2. зовнішній і визначальний, який становлять позитивні правди до вірування, що їх вчить наша Церква зі своїм «Символом віри». Це і є катехиза.

Римський конгрес, сказав папа, важливий тим, що розглядає важливу точку релігійного життя, а саме тих, що вчать, і тих, що вчаться. Він важливий ще тим, що відбувається у пособорний час, щоб розслідити авторитетний найновіший документ «Загальний катехитичний провідник», що був опублікований у квітні ц.р.

Катехиза — то навчання, що вимагає людського зусилля, то дія осіб. Вона вимагає живої праці всієї церковної спільноти. Вона є свідченням віри, і кожний віруючий повинен давати це свідчення, визнаючи віру чинним прикладом і словом.

Кажеться навіть, що всі члени Церкви мають бути апостолами, місіонерами і, як учасники життя Церкви, мають його поширити, мають бути «синами світла». Тому основний обов'язок кожного — знати правди своєї віри. Це велика потреба цілої історії християнства, і саме з цієї потреби зродився систематичний катехизм, а з нього апологетика — оборона віри.

Вже Тертуліян своїм гострим і надзвичайно точним стилем казав: «не ігнората дамнетур» (щоб не осуджувати в незнанні).

Скільки лиха трапляється через релігійну неграмотність. Про це писав у своїй енцикліці «Ацербо німіс» Пій X у 1905 р. Важливе це питання й сьогодні. Коли, з одного боку, маємо високий зріст культури, а, з другого боку, розхитані різні філософські й ідеологічні системи, це для нашої релігійности вимагає особистої і спільної дії, солідного грунту, а не лише звички.

Релігійне навчання не може обмежуватися лише до малолітніх; воно має йти з життям, до старости. При тому треба пам'ятати, що для таїнственної передачі віри не вистачає теж приватна релігійність. Потрібне теж уважне слухання Божого слова.

БОЖІ СІЯЧІ. Папа Павло, у зв'язку з особистим проголошуванням Божого слова, висловив признання і похвалу тим, що за це відповідальні, і тим, що це сповняють. Першими є єпископи. Проповідь — то перший спосіб їхнього служіння у ділі спасіння, це їхня апостольська харизма. Вони виконують це служіння своєю проповіддю, пастирськими посланнями, гоміліями на архиєрейських Службах Божих й іншими повчаннями. До цих останніх належать слова, що єпископи говорять до дітей при різних нагодах. Це для дітей жива катехиза.

Далі, папа висловив признання парохам, душпастирям і вчителям релігії і пригадав їм св. Августина, який казав: «Що наказуєш, наказуй так, щоб той, кому наказуєш — слухаючи, повірив; віруючи, надіявся, а надіючися — мав любов».

Папа теж висловив признання всім тим, що дбають про релігійне виховання і релігійну культуру, зокрема матерям і батькам, що є першими вчителями молитви і перших понять про Бога. Окреме признання належить тим ченцям, черницям та мирянам, що посвятилися навчанню катехизму.

Усім тим «сіячам Божого зерна» папа висловив признання і похвалу, бо їм Церква завдячує свою живучість і зростання.

—o—

УКРАЇНСЬКА ВДАЧА І НАШ ВИХОВНИЙ ІДЕАЛ

Володимир ЯНІВ

Частина сьома

Коли зв'язок з землею ще скріплює в українця його прикмети, які випливають з цілого родинного життя з культом матері; — отже його ніжність, лагідність, м'якість, доброту з бажанням помагати іншим, то любов землі одночасно розвиває в нього ще й культ краси. Відчуття краси природи виразне вже в Костомарова, коли він протиставить українську вдачу московській, — малопоетичній, далекій від відчування краси, яка в усій природі.

«На Україні, — каже він, — пишається квітами майже чи не кожний двір хлібороба». А далі відзначає, що в Україні біля хат виплекуються лісові дерева, хоч вони не приносять ніякої матеріяльної користи. Ці дерева — просто для краси, для естетичної насолоди, чого нема в наших північних сусідів. Костомаров дає підсумок: «Рідко коли можна здибати великороса, щоб спізнавав і відчував красу місцевости, любувався, оглядаючи небо, — і впивався б, ні на що не звертаючи уваги, очима в озеро, освітлене сонцем або місяцем, або вдивляючися у блакитну далину лісів, заслухався хором весняного птацтва».

Ми бачимо, як природні обдарування та історична доля взаємно скріплюються: з одного боку, ми розуміємо причини послаблення войовничости, заник лицарського ідеалу „повноти життя" з бажанням експансії зовні; з другого боку, маємо тугу за ідеальним чинником грецької „калагатії", що родиться з прив'язання до рідної землі, землі-матері, зрошуваної потем і бороненої кров'ю; маємо тугу за досконалим сполученням добра й краси, що складається, за о. Великим, на поняття української слави, якої не шукається більше у воєнних походах чи торговельних комбінаціях, а у внутрішнім спокої, повнім чару поезії й пісні.

Це тим більше, що у природі відчуває українець — знову таки вже за Костомаровим — у хорі птиць та молитві ланів пшениці Божу всюдиприсутність, отже, для нього той ідеал добра та краси освячений наукою Церкви і святістю релігії.

Зацитуймо самого таки Костомарова, який уважає, що український нарід «берегтиме в собі релігійні основи доти, доки існуватиме сума головних ознак, що становлять його народність: це неминуче виходить з його поетичного настрою, яким одрізняється його духовий склад!». Але одночасно ми бачимо, як щораз більше набирає свого виключного значення й сили чуттєва компонентна, з заниканням бажань, пристрасного хотіння, послідовного прямування, і як за таких умов раціональна компонентна йде в напрямі тихої рефлексії та контемпеляції, а не зовнішньої експанзії, опанування світу розумом і дослідом. Пізнавати світ уважається більшою цінністю, ніж його добувати.

Рефлексія і контемпляція — це є, навпаки, втеча від зовнішнього світу, це замкнення в собі, це сковородинський ідеал: світ ловив мене, та не спіймав. Українця щораз більше зачинає цікавити власне „я", не зовнішній світ. Тут підстава нашої інтровертивної постави, яку виразно наголосив Я. Ярема і навіть вийшов при характеристиці української вдачі від ствердження факту сконцентрованости українця на собі самім.

Але що це значить? Це є індивідуалізм українця з іншого аспекту: коли індивідуалізм українця виплинав насамперед з зустрічі з життям, в якім він мусів утриматися, виявитися, самоствердитися в найважчих умовах граничних ситуацій проміжної землі, то в дальшому цей індивідуалізм ступенувався якраз з протилежних причин, коли він замикався в собі, втікаючи від світу й шукаючи джерел вартости в обличчі небезпек та загроз у самім собі! „Малий світ" — мікрокосмос внутрішнього життя замкненої в собі людини став для нас осередком всесвіту, „макрокосмосу".

Тут основа української філософічности, якої виявом є тисячі приповідок, як свідоцтво народної мудрости. Але з виразним бажанням пізнавати правду, з постійним запитом, де правда і що правда, українець при послабленій вольовості не доходить до творення великих філософічних систем. Це те саме, що українець у своїм поетичнім світовідчуванні дає прегарні зразки народної поезії, але мало має поетів світової слави. Ми є філософічний і поетичний нарід, але без власних філософів і без поетів, а ще більше видно це у нашій пісенности. Мало є народів, які можуть рівнятися пісенною культурою, співучістю з

(продовження на стор. 3)

БАТУРИН

Історична повість (10)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«Вип'ємо, панове, як поляк каже, стремінного за добру долю города Батурина і всіх мешканців його, на потугу його оборонців, у твої руки, полковнику Чечель». Гетьман підняв чарку вгору і повів очима докола: «Від краю до краю, всім вам добра бажаю».

Голос його дрижав, ломився. Видно було втому, фізичну і душевну. Гетьман випив і повалився у фотель. На його обличчю появились знаки великого болю. Панував над ним, не хотів зрадитися перед старшинами, що хворий, але й сила волі має свої границі. Обличчя гетьмана то жовкло як віск, то неприродні рум'янці являлися на ньому. Голова хилилася на груди.

Прикликали лікаря, Войнаровський з Чуйкевичем віднесли хворого в відпочивальню.

Старшини з жалем і смутком відпроваджали його очима.

* * *

«Що ж тепер? Що нам тепер робити?» — приставали до Орлика, на котрого привикли були дивитися, як на праву руку гетьмана.

«Не тривожтеся», — відповів. — «Це з гетьманом не раз тепер буває. Дасть Бог, пройде. Стара людина, а трудів і на молодого забагато. Спішіть кожний до своєї роботи. Не спати нам нинішньої ночі. Городові частини полків лубенського, миргородського і прилуцького треба поділити. Що потрібне для оборони Батурина, залишити, що ні, хай готується в похід. Зі сходом сонця двигнути через Сейм у напрямі Коропа, невеликими відділами й різними вулицями, без бубнів, сурм і співу, щоб батуринців не тривожити. Конечний обоз можна посилати тепер. Люди сплять, — не почують. На дорогах болото, великого гуркоту не буде. Вози не можуть поспішати. Сотник Дмитро допильнує переправи через Сейм».

«А гетьман? Як же йому пускатися в похід, коли він недужий? Хай залишається тут з усім військом, що має під рукою. Будемо боронити Батурина і його».

«Так не можна. Гетьманові треба за Десну до нового союзника, щоб ворог не вбився клином поміж них. Може, йому до рана покращає. Як ні, то хворого з лікарем перевеземо в кариті. Не турбуйтеся тим. Ваша турбота — Батурин. Приготуйте все, що до оборони потрібне. Не забудьте нічого».

ВИЇЗД

Тускле поранкове світло зазирало в світлиці. Від нього блідло світло свічок. Горіли, як при катафальку.

Невиспані лиця сердюків і прислуги зеленаво-бліді. Але в рухах не пізнати втоми, радше помітний поспіх. Останні килими й перські коври скочують і ховають до скринь.

У сінях тих скринь ціла гора. Навантажують вози. Готові від'їзджають, аж скриплять, ніби стогнуть під надмірним тягарем.

На їх місце під браму під'їзджають нові. Така робота триває цілу ніч, відколи розійшлися старшини. Чуйкевич усе щось нового виносить. Чимало добра в гетьманському дворі на Гончарівці! Всього й забрати годі. Але в світлицях помітні вже пустки і кроки людей лунають чимраз то голосніше, але й грухіше.

Скрині з золотою та срібною посудою, з хрусталями й дорогоцінним сеуом поїдуть на сам кінець під окремою сильною сторожею людей з першого сердюкого полку.

Готово!

Зі спальні виходить гетьман, вбраний, як до дороги. На обличчі сліди втоми й терпіння, але йде сам.

В одній з бокових кімнат наготовлено снідання. За столом Мотря. На ній та сама плахта й горсетка, що мала колись у Ковалівці, лиш жовтих троянд не видно у волоссю.

«Ви ще не зібралися, Мотре Василівно?»

«Я остаюсь тут».

Гетьман зморщив чоло. «Це неможливо. Батурин може бути в великій опресії».

«Якраз тому не хочу його покидати».

«Ви не знаєте, що таке облога. Мотре, прошу вас, їдьте з нами, — зі своїм мужем», — поправився гетьман.

«Ні, пане гетьмане», — відповіла рішучо, — «позвольте мені залишитися тут. Я в Батурині зросла, знаю тут мало не кожну дитину, позвольте поділити з ними долю й недолю».

«Ніхто вас не силує, але ви жертвуєте собою. Що на це скаже муж?»

«Він дав мені дозвіл».

«М'якого ви маєте мужа. Я вас не лишив би».

«Тут мати моя», — завважила Мотря.

«Мати?»

«Любов Хведорівна, прибита важким горем. Хто ж потішить її?»

Гетьман здивовано глянув на Мотрю. «Це ваше невідкличне рішення?»

«Так, пане гетьмане».

«Га! Тоді нехай вас Бог має в своїй опіці». Нахилився і поцілував її в голову, як батько.

Припала до його руки, як донька.

Хотів ще щось казати, приложив долоню до чола, потер і повернувшися наглим зворотом вийшов з кімнати. Пустилася за ним. Спинив її. «Ні, Мотре Василівна, останьтесь тут, так краще».

Послухала. Крізь відчинені двері бачила, як силувано бадьорою ходою пройшов сіни, як попращався з прислугою і вийшов на рундук.

Повіяло осіннім холодом по пустих світлицях гетьманського двора на Гончарівці.

* * *

Гетьманська карита ще перед досвітком від'їхала наперед ген далеко за Сейм.

Гетьман, хоч хворий, сів на коня, обтулився козацькою буркою і в окруженню старшин виїхав зі свого двора.

Не оглядався.

На непевну долю лишав його.

Мусів.

Тихо, не розмовляючи з собою, їхали біля гетьмана Орлик, Войнаровський, Чуйкевич і другі.

В поранковій імлі, серед осіннього дощу, виглядали як привид, ніби похоронний похід.

З коней бухала пара. Зимно було.

Як переїздили міст, в Батурині заграли дзвони. Неділя.

Гетьман зняв шапку і перехрестився. Ціле товариство пішло за його приміром. Коні стали. Молилися їздці. За Батурин, за долю людей, котрих у його мурах лишили.

Під мостом біля огнища грілися вартові. Варили снідання. Пізнавши гетьмана, вискочили, — віддали привіт.

Гетьман закликав їх до себе: «Коли б так, не дай Боже, надтягав ворог, міст зірвати». Притакнули мовчки.

Довго бовваніли їх постаті в імлі, поки їздці не скрилися перед ними на закруті широкої болотнистої дороги, серед нив, покритих жовтою стернею і зеленою озиминою.

Мовкли дзвони на батуринських церквах. Лиш на одній гомонів ще довго невеликий дзвінок, ніби плакав. Хазяїна прощав.

Батуринці у святочних вбраннях поспішали на службу Божу.

«Гетьман від'їхав».

«Кажуть, за Десну до шведа».

(Не знати, хто їм це повів).

Жалували, та не противилися.

«Чечеля своїм намісником лишив».

«Кращого і нам не треба. Постоїмо за нього. Зуби поломить москаль».

Дощ ущухав. Блиснуло сонце. Замигтіли золочені хрести.

ЗА ДЕСНУ

В неділю, 24 жовтня під вечір гетьманська карита в'їхала в городок Короп на річці того самого імени. Біля гетьмана були: Войнаровський, Орлик, Чуйкевич, Горленко, його вірний покоєвий Кендзеровський і старшини тих сердюцьких і компанійських відділів, що супроводжали його.

ДВАДЦЯТЬ СЬОМА НЕДІЛЯ
ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ
12 грудня

ЛИСТ ДО ЄФЕСЯН: зач. 244

Брати, кріпіться в Господі і в могучості Його сили. Одягніться в зброю Божу, щоб ви могли стати проти затій диявола. Бо ми не маємо боротися проти тіла і крови, а проти начальств і властей, проти правителів тьми сього віка, проти небесних духів злоби. Для того візьміть зброю Божу, щоб ви могли опертися в лютий день і, все поконавши, остоятися.

Стійте ж, отже, опоясавши ваші бедра правдою і одягнувшись у панцир справедливости, і обувши ноги в готовість Євангелія миру, у всім беручи щит віри, котрим можете вгасити всі огнисті стріли лукавого. І шолом спасіння візьміть, і духовний меч, котрий є слово Боже.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ЛУКИ: зач. 71

У той час навчав Ісус у суботу в одній божниці.

І ось жінка, що мала духа недуги років вісімнадцять, і була скорчена, і не могла ніяк випростуватись.

Побачивши її Ісус, покликав, та й сказав їй: „Жінко, ти звільнена від своєї недуги". І поклав на неї руки і зараз випростувалась і славила Бога.

Озвався же старшина божниці, обурений, що в суботу сцілив Ісус, і сказав до народу: „Є шість днів, коли слід працювати, так у ті дні приходьте сцілятись, а не у день суботній".

Відповів же йому Господь і сказав: „Лицеміре, чи ж не відв'язує кожен з вас у суботу свого вола чи осла від ясел і не веде напувати? А цю дочку Авраамову, що її в'язав сатана от уже вісімнадцять літ, чи не годилось звільнити від визлів цих у день суботній?"

І як Він це говорив, засоромились усі противники Його, а ввесь народ радів усьому славному, що Він творив.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

4 грудня. Введення в храм (необ. свято)
5 грудня. 26 неділя. Голос 1
12 грудня. 27 неділя. Голос 2
19 грудня. 28 неділя (і св. Миколая). Голос 3
22 грудня. Непорочне Зачаття (необ. свято)
26 грудня. Неділя праотців. Голос 4
григор. кал.

Григоріянський календар:

5 грудня. 27 неділя. Голос 2
6 грудня. св. Миколая (необ. свято)
9 грудня. Нерочне Зачаття (необ. свято)
12 грудня. Неділя праотців. Голос 3
19 грудня. Неділя отців. Голос 4
25 грудня. Різдво ГНІХ.
26 грудня. Неділя по Різдві Голос 5
27 грудня. св. Стефана (необ. свято)

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton
Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з граніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, граніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

ЗА ВСЕЛЕНСЬКЕ ХРИСТИЯНСТВО В РІДНІЙ ЦЕРКВІ

(закінчення з 4 стор.)

жимом та про всі кривди, яких вона сьогодні зазнає з різних боків, а в тому і через мовчанку тих, що повинні її боронити.

НАШІ ЗАВДАННЯ. Сьогодні ми відзначаємо роковини Берестейської й Ужгородської унії в час найжорстокішого переслідування нашої Церкви й найтяжчого поневолення нашого українського народу, що їх записала наша довга історія. Тому наші ювілейні святкування не можуть залишитись лише спомином про трагічне наше минуле й жалінням про сучасну недолю нашої Церкви й українського народу; задивлені в світлі постатті всіх наших мучеників та ісповідників, що погеройському бороняли в минулому й сьогодні далі боронять суверенних прав Христової Церкви й нашого українського народу, ми повинні обороняти нашу святу католицьку віру за їхнім прикладом, стати всюди, де б ми не були, оборонцями тих самих наших ідеалів.

Ми, учасники ювілейних святкувань:

— Найперше відновляємо нашу святу католицьку віру, що її передав нам наш великий рівноапостольський князь Володимир, що її відновили й закріпили в українському народі творці унії й всі її подвижники, геройські мученики й ісповідники в минулому й сьогодні.

— Ми теж заявляємо нашу льояльність, любов і пошану видомому голові Христової Церкви на землі — Римському архиєреєві, що несе відповідальність перед Богом за духовне добро всієї Христової Церкви і всіх помісних Церков, в тому й нашої Української Церкви, хоч як тяжко воно могло б часами бути.

— Водночас ми схиляємо наші голови перед геройською вірністю в обороні Христової Церкви на Україні враз із Закарпаттям усіх наших братів і сестер та обіцяємо їм нашу повну підтримку: молитвою, словом і ділом.

— Водночас ми протестуємо перед усім культурним світом проти нехтування советським комуністичним режимом найосновніших прав людини через жорстоке, безоглядне й безпощадне переслідування нашої Української Католицької, Української Православної та інших християнських спільнот у Советському Союзі.

Зокрема, ми підносимо гострий протест проти заяви нового патріярха Російської Православної Церкви Пімена, який на соборі тієї Церкви в Загорську в червні ц.р. заявив, що зліквідування Берестейської унії в 1945 р. у Львові і в 1950 р. в Пряшеві належить до великих подій в історії Російської Церкви.

Російська Церква ніколи не мала й сьогодні не має найменшого права говорити в імені нашої Української Церкви.

— Вкінці, ми закликаємо всі наші епархії, екзархії, парафії та широкий загал вірних, враз із своїми церковними й церковно-громадськими організаціями й установами, врочисто відзначити в себе роковини Берестейської й Ужгородської унії.

Нехай святий священомученик Йосафат, найбільший подвижник Берестейської унії, слава нашої Української й всієї Вселенської Церкви, якого мощі спочивають тут, у Римі, в соборі св. Петра, вставиться сьогодні, за посередництвом цього апостола, на якому Христос збудував свою Церкву, до нашого Божественного Спасителя, щоб Він ласкаво зглянувся над нашою многострадальною Церквою і нашим поневоленим, але нескореним українським народом та дав їм чимскорше повну перемогу в їхній затяжній боротьбі за суверенні права його Святої Церкви й незалежність українського народу.

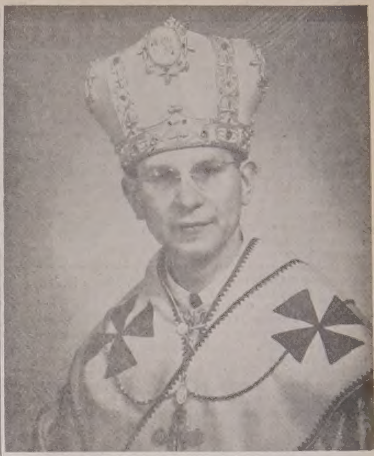

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ ВЛАДИКА НІЛ

«Захоплено вітаємо» каже голова Централі

ІМЕНИНИ ЕДМОНТОНСЬКОГО ЕПИСКОПА

«Недавно ми прощались з Вами, Преосвященний Владико, перед від'їздом до Риму, а тепер захоплено вітаємо Вас, бо Ви влили в нас нового духа, віру в перемогу за наші слушні права», сказав голова Централі Едмонтонської епархії д-р Ярослав Онуферко, що був промовцем у час вечірки з приводу іменин Преосвященного Ніла, едмонтонського епископа.

Вечірка відбулася 25 листопада в епископській резиденції з участю священиків і представників організацій та парафій.

Від імени духовенства привітальне слово сказав о. протопресвітер Дмитро Гнат. Владику привітав теж голова відділу д-р Василь Гирак. Трос дівчат з УКЮ — Тереза Папірник, Ісидора Стойко і Славка Хаба — піднесли Владиці квіти. Після привітань було прийняття.

«В день Ваших іменин, Преосвященний Владико, ми, сказав голова Централі, — прийшли привітати Вас, скласти Вам поклін, висловити нашу подяку за працю для Української Церкви й народу. Не буду перечислювати всіх Ваших заслуг у розбудові й розвитку нашої епархії. Вашу дбайливість за парафії, за священиків, за нашу молодь, за епархіяльну оселю знають усі».

«Ми все знаходили у Вас слово поради і розради при кожній нагоді. Високо цінимо Ваші виступи в оборону помісности нашої Церкви, непохитну поставу при боці нашого верховного архиєпископа. Ми вдячні Вам, а у Вашій особі — всій ієрархії, за гідну поставу на останньому синоді нашої Церкви. Така постава викликає в нас почуття гордости за Вас і за нашу ієрархію. В єдності не страшні нам колоди й перешкоди на шляху до поступу й добра нашого знедоленого народу».

«В імені Централі українців-католиків Едмонтонської епархії, в день Ваших іменин, вітаю від серця, бажаю міцного здоров'я, багато сил і витривалости на Вашому трудному пості, запевняючи про нашу беззастережну допомогу і співпрацю».

«Нехай скромний дарунок від нас буде ознакою нашої відданости. На многі і благі літа, Владико», сказав голова Централі, вручаючи дарунок.

Преосвященний Ніл згадав насамперед про св. Ніла (5 сторіччя) і його добу, порівнюючи її з нашими часами. Про V архиєпископський синод, який відбувся в Римі від 31 жовтня до 5 листопада, було багато сенсаційних вісток у газетах; насправді, синод ієрархів під проводом Блаженнішого Йосифа був зібранням потрібним і дуже діловим, сказав Владика Ніл. Один з римських журналістів (Г. Роспільйосі) зробив порівняння між двома синодами: між всесвітнім синодом епископів і синодом Української Церкви. Цей останній був коротший, але успішніший, бо від початку до кінця був діловий, написав той журналіст.

Владика подякував за пам'ять про нього, привітав гостей; склав подяку промовцям за привітальні промови, а парафії св. Володимира за приготування гостини.

Богослуження

ГРУДЕНЬ

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
5. грудня — Гай Прері 10
6. — Ройс 10
9. — Гай Прері 10
12. — Норт Стар 10
19. — Ріно 10; Гай Прері 2
22. — Норт Стар 10
24. — Ґренд Прері опівночі
25. — Гай Прері 10
26. — Гайнс Крік 10; Ройкрафт 3
27. — Гай Прері 10

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
4. грудня — Ґлендон год. 10 р.
5. — Ст Павль год. 8.30 рано; Ґлендон год. 10 рано
12. — Бонивил год. 10 рано
19. — Ст. Павль год. 10 рано
22. — Ґлендон год. 10 рано
24. Навеч. Різдва — Ст. Павль — год. 8 — 10.30 веч. сповідь; год. 10.30 — 12 Повечір'я; год. 12 опівночі св. Літургія
25. Різдво Хр. — Бонивил год. 11 рано
26. — Бонивил год. 10 рано

о. Ґ. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
4. грудня — Введення — св. Параскевії (мітинг)
5. — Радвей (річний мітинг)
12. — Вокетна (річний мітинг)
19. — Смокі Лейк (ЛУКЖ мітинг)
26. — Смокі Лейк (загальний мітинг)

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
5. — Карвел 10.30
12. — Рочфорт Брідж, 10.30
19. — Черґіл 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472
4. грудня — Введення в храм Пр. Богор.
5. — Ст. Майкел (храм)
12. — Лемонт
19. — Восток св. Михаїла Всен. год. 9.30 р.
25. Різдво — Ст. Майкел, год. 9.30 В навечір'я 9 год. веч., Всен., сповідь; год. 12 опівночі Сл. Божа
25. Різдво — Лемонт 9.30 рано Всен.; 10.30 Сл. Божа
26. — Делф

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
4. грудня — Введення в храм — Голден-фарми год. 10.30
5. — Голден год. 8.30; Дейзленд год. 10.30
12. — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30
19. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10.30

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
5. грудня — Росінґтон 10.30
12. — Атабаска 10; Бойл 12.30
19. — Рівмонд Парк 10; Просперіті 12.30
22. — Росінґтон 10.30
24. — Атабаска 11 вночі сповідь, 12 опівночі Служба Божа
25. — Ню Пайн Крік 10.30
26. — Атабаска 10; Бойл 12.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
5. грудня — Ту Гилс, год. 10
12. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30
19. — Ту Гилс, год. 9; Плейн Лейк, год. 10.30
24. — Ту Гилс, год. 10 увечорі; Новий Київ, год. 12 опівночі
26. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Mytnam, Ph. 366-3896
5. грудня — Мирнам 10.00; Бовелон 11.30
6. — Мирнам 10.00
9. — Мирнам 10.00
12. — Файделіті 10.30
19. — Мирнам 10.00
25. Різдво Христ. — Мирнам 12.00 опівночі; Файделіті 10.30
26. — Ллойдмінстер 10.30
27. — Мирнам 10.00

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
5. грудня — Редвотер год. 10.30
6. св. Миколая — Редвотер год. 9
9. Зач. Непор. Богор. — Редвотер год. 9; Вог 10.30
12. — Редвотер год. 9; Федора 10.30
19. — Редвотер год. 9; Вог 10.30
25. Різдво — Редвотер год. 12 опівночі; Вог 10.30
26. — Редвотер год. 9; Федора 10.30
27. Перемч. Стеф. — Редвотер 9 год.

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
4. грудня — Введення — Стрий, Сл. Б. ЛУКЖ
5. — Вилна
12. — Стрий
19. — Спедден
22. Зачаття св. Анни — Сокаль

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
4. грудня — Іннісфрі 10 ренч 10.30
5. — Левой 10.30
12. — Менвіл 10.30
19. — Іннісфрі 11 ренч 10.30
25. — Іннісфрі-місто 10.30
26. — Ренфурлі 10.30

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730
4. Вхід у храм П. Б. — Дервент 10.00
5. — Дервент 10.30
12. — Дервент 9; Елк Пойнт 11.00
19. св. Миколая — Дервент 9.00; Верміліон 11.00
22. Зачаття св. Анни — Дервент 10.00
26. — Дервент 10.30

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
5. грудня — Норт Батлфорд; Радісон 2.30 попол.
12. — Витків
19. — Медовлейк
25. Різдво — Радісон
26. — Норт Батлфорд

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
5. грудня — Вонда 10.30
12. — Сматс 10.30
19. — Гаврилюки 10.30
22. Непор. зач. — Вонда 9.30 — 10.30
24. нав. Різдв. Хр. — Вонда 10 год. веч.
26. — Пітерсон 10.30

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
5. грудня — Вакав 10 р.; Ст. Дж. 11.30
12. — Вакав 9 р.; Прудгом 11 р.
19. — Вакав 9; Борщів 11
25. — Вакав 10
26 — Вакав 10; Сокаль 11.30

о. В. Фляк
Humboldt, Saskatchewan
Box 1604
Ph. 682-2165
5 грудня — Гамболт 9.00; Волверін 11.00
12. — Гамболт 9.00; Бруно 11.00
19. — Леніґен 9.00; Гамболт 11.00
24. Навечір'я Різдва — Леніґен 8.00 веч.; Гамболт 10.00 вночі
25. Різдво Христове — Бруно-місто 9.00; Волверін 11.00
26. — Гамболт 9.00; Бруно 11.00

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.
5. — Вікторія 10 рано
12. — Вікторія 10 рано
12. — Шемайнус 3 попол.
19. — Порт Алберні 10 рано
24. — Порт Алберні 11.00 веч. — Повечеріє; 12.00 опівночі — Служба Божа
25. — Вікторія — 9 рано — Повечеріє; 10 рано — Служба Божа
26. — Вікторія 10 рано

ВАНКУВЕРСЬКИЙ ХОР ПАРАФІЇ ПОКРОВА ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ випустив платівку колядок, яка вже є в продажу. Хор має 75 членів. Дириґент — о. Боніфатій Слобода ЧСВВ.

Можете купити молитовник

"ГОСПОДИ, ДО ТЕБЕ ВОЗНОШУ ДУШУ МОЮ"

За благословенням верховного архиепископа Його Блаженства Йосифа появився молитовник, виданий у Римі, на доброму папері, 900 сторінок друку. На зміст складаються: різного роду молитви, в тому багато молитов Божого слуги митрополита Андрія, тексти св. Літургії св. Івана Золотоустого, Вечірні та Утрені (незмінні частини), тропарі й кондаки, Молебні й Акафисти тощо. Ціна 7 долярів.

Хто бажає набути цей молитовник, виданий згідно з постановою синоду владик Української Католицької Церкви, хай пише, долучивши 24 центи на оплату поштової пересилки, на адресу:

Rev. W. Tarnawsky, 11301 - 96 Str., Edmonton 18, Alberta

НА ПРОДАЖ
РІЗДВЯНІ КАРТКИ

Зайдіть або напишіть до „Українських Вістей" **(UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alberta)** по гарні різдвяні картки:

► **16 українських карток — $1.75**
► **18 українських карток — $1.75**
► **21 українських карток — $2.00**
► **21 англійських карток — $1.50**

Картки висилаємо тільки тим, хто із замовленням пришле гроші.

Закресліть зверху, **котрих** карток бажаєте і вишліть нам:

NAME ....
ADDRESS ....
....

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ✦ Виходить щочетверга в Едмонтоні ✦ Видає Спілка «Українські вісті» ✦ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ✦ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ✦ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Телефон 422-5768 Telephone

Second class mail registration number 1035.

ЧОМУ ТАКЕ ХОЛОДНЕ СТАВЛЕННЯ?

У Бавнд Бруку, Н.Дж., минулого місяця відбувся спільний собор єпископів Української автокефальної православної Церкви (УАПЦ) і Української православної Церкви (УПЦ) у ЗДА. На тому зібранні створено спільний собор православних владик, які бажають об'єднати всі православні юрисдикції у всеукраїнському собору. Другим важливим зібранням був V архиєпископський синод Української католицької Церкви, що відбувся в Римі в днях 31 жовтня — 5 листопада. Українська громада з радістю привітала обидва церковні зібрання. На жаль, були й деякі винятки. До них, наприклад, належить вінніпезька консисторія Української греко-православної Церкви Канади.

«Вісник» (1 грудня), орган тієї консисторії, подав повідомлення про собор у Бавнд Бруку і також текст архипастирського послання, в якому об'єднані православні владики пишуть: «Про це рішення сповіщаємо побожних наших братів і сестер в Україні та по всьому світі розсіяних, і звертаємось водночас до решти українських православних собратів-єпископів з закликом про щиру у Христі співдію з нами, для якнайскоршого покликання до життя спільного собору всіх українських православних єпископів». Ніякого відгуку на цей заклик не було з Вінніпеґу. Не хочуть сказати: так; не насміюлються сказати: ні.

Синод українських католицьких владик дає консисторіяльному «Вісникові» нагоду бити на тривогу: не зиркайте, православні християни, до Бавнд Бруку; дивіться на Рим, бо там готують нам пастку.

Газети зробили українським католицьким єпископам таку велику рекляму, що й багато православних українців повірили, «ніби (ті єпископи) проявили неабияку мужність у Римі». Чи домагались вони церковної самоуправи? Домагались, але «Вісник», завжди обережний, припускає, що все це може бути тільки хитра гра, щоб збаламутити легковірних людей! Зрештою, після V архиепископського синоду появилося послання, а в тім посланні є згадка про св. Йосафата, а до того ще й таке речення: «Унія була приверненням первісного християнства на землях України».

Осудивши опубліковане послання як «провокаційне», вінніпезький «Вісник» приходить до висновку, що не варто вірити «братолюбним» пісням українців-католиків. Сподіваємося, що ніхто з католиків не назве цього висновку провокаційним, але, мабуть, і багато православних назвуть його примітивним. Українські католицькі владики виступали в Римі теж в оборону переслідуваних в Україні православних українців. Протест проти знищення Української православної Церкви в Україні є теж у «провокаційному» посланні. Люди з «Вісника» воліють цього не помічати.

Протикатолицький випад «Вісника» — не новина. Але чому керівники Української греко-православної Церкви Канади так холодно ставляться до справи церковного об'єднання православних українців? Складається погане враження, що вони справді занепокоєні, але не тим, про що говорять, а тим, про що мовчать.

ВІД РІЗДВА ДО ВЕЛИКОДНЯ

Чи не було б краще, якби архипастирські послання з нагоди Різдва й Великодня виходили спільно від усієї ієрархії нашої Церкви, а не від владик окремих країн чи й окремих єпископів?

Якщо у вас є таке бажання, то воно справдиться. На V архиєпископському синоді в Римі, між іншими справами, вирішено й цю. Архипастирські різдвяні й великодні привіти будуть оголошуватися спільно в імені всіх владик.

Це аж ніяк не позбавляє слова окремих владик. Адже їхнє слово тепер ітиме разом зі словом усіх інших ієрархів. До того ж кожний єпископ саме на Різдво й на Великдень має багато нагод привітати своїх єпархіян та промовити до них.

МИТРОПОЛИТ МАКСИМ ПРО БЕРЕСТЕЙСЬКУ Й УЖГОРОДСЬКУ УНІЮ

ЗА ВСЕЛЕНСЬКЕ ХРИСТИЯНСТВО В РІДНІЙ ЦЕРКВІ

«ПІДНОСИМО ГОСТРИЙ ПРОТЕСТ ПРОТИ ЗАЯВИ ПАТРІЯРХА ЦІМЕНА»

«Російська Церква ніколи не мала й не має найменшого права говорити в імені нашої Української Церкви», сказав у Римі вінніпезький митрополит Маюки. «Ми підносимо гострий протест проти заяви нового патріярха Російської Православної Церкви, який сказав, що зліквідування Берестейської унії в 1945 році у Львові і в 1950 році в Пряшеві належить до великих подій в історії Російської Церкви».

У промові, виголошеній 31 жовтня на врочистому зібранні для відзначення річниці Берестейської й Ужгородської унії, митрополит Максим сказав, що творці з'єднання Української Церкви з Апостольським престолом відновили давній стан, бажаючи вселенського християнства в рідній Церкві.

Митрополит Максим гостро засудив руйнування Української Католицької Церкви російським урядом: царським і совєтським.

Між слухачами на ювілейному зібранні в Римі були деякі кардинали (крім Блаженнішого Йосифа, кардинали Шепер, Віллебрандс, Фюрстенберґ), єпископи латинського та різних східних обрядів, українські владики.

Текст промови подаємо з незначним скороченням.

* * *

ДВІ РІЧНИЦІ. 18 жовтня (8 жовтня ст. ст.) цього року проминуло 375 років від пропам'ятної хвилі, коли 18 жовтня (8 жовтня ст. ст.) 1596 р., на соборі в Бересті Литовськім, в церкві св. Миколая, київський митрополит Михайло Рагоза, враз з п'ятьома протоархимандритами, в присутності представників папи Климента VIII, польського короля Жигмонта III, численного духовенства і представників української шляхти, офіційно проголосив і потвердив акт з'єднання Української Церкви з Апостольським престолом.

Цей урочистий акт був успішним завершенням дуже дбайливих старань і заходів, що почались були перед двома роками, а саме 2 грудня 1594 р. заявою українських владик про свою готовість приступити до унії; проголошенням подібної заяви 22 вересня 1595 р.; висланням при кінці вересня цього самого року до Риму представників української ієрархії в особах владик Кирила Терлецького й Іпатія Потія: переданням у Римі папі Климентові VIII дня 23 грудня того самого 1595 р. заяви українських владик; врочистим зложенням ними визнання віри та проголошенням того самого дня папою через Апостольську постанову «Великий Господь і хвален вельми» прийняття Української Церкви до єдности з Католицькою Церквою.

7 лютого наступного, 1596 р., папа Климент VIII своїм Апостольським посланням «Благословен хай буде пастир» висловив радість Христової Церкви з цього приводу, повідомив київського митрополита й інших українських єпископів про з'єднання обох Церков та просив українську ієрархію зійтися чимскорше на собор усієї Української Церкви та офіційно затвердити цю злуку.

І саме Берестейський собор, що відбувся 8 жовтня ст. ст. 1596 р. був врочистим актом, що започаткував нову добу в історії нашої Церкви.

Цього року, 24 квітня, теж проминуло 325 років від іншої радісної хвилини в історії нашої Церкви, а саме від пропам'ятного дня, коли дня 24 квітня 1546 у замковій каплиці родини Друґетів в Ужгороді, 63 закарпатські священики, за старанням мукачівського владики Василя Тарасовича зложили віровизнання католицької віри і приступили до Католицької Церкви.

Цей святочний акт записаний в історії нашої Церкви як „Ужгородська унія". Це теж початок нової доби в церковному житті тієї частини нашого народу: Закарпатської Руси. Це був новий овоч Берестейської унії, вже тоді зрошеної кров'ю найбільшого її героя св. священомученика Йосафата.

ЗНАЧЕННЯ УНІЇ. Чим була Берестейська й Ужгородська унія в житті Церкві та в історії українського народу?

1. В розумінні її творців, об'єднання Української Церкви з Апостольським престолом було приверненням Володимирівського християнства на землях України. Це виходить з письма українських владик з 22 червня 1595 р., де вони домагаються, щоб при об'єднанні Української Церкви з Католицькою Церквою «Його святість (Папа) зволив вповні та непорушно зберегти й потвердити спосіб уділювання св. Тайн та обряди й церемонії Східної Церкви, так як їх виконували в час з'єднання, і щоб ні він, ні його наслідники ніяких ніколи в цій справі не робили змін» (див. енцикліка папи Пія XII з нагоди 350-річчя унії, Рим Гроттаферрата, 1946, ст. 18).

Таким чином, наша Церква папа Климент VIII, який у своїй Апост. конституції «Великий Господь (Магнус Домінус)» з 23 грудня, як теж в Апост. конституції „Годиться, щоб Римський архиєрей (Децет Романум Понтіцем)" з 23 лютого 1596, врочисто потвердив всі ці права нашої Української Церкви.

Таким чином, наша Церква знайшлась знов при повному джерелі всіх благодатей Христової Церкви, сперта на Скалі Петра, при збереженні всієї величини й краси свого власного українського обряду.

2. З точки росту Української Церкви й повного оформлення її організаційної структури унія мала стати базою до її змагання до створення українського патріярхату, що не тільки об'єднав би всіх українців в одній Католицькій Церкві, як до цього змагали з католицького боку київський митрополит Велямин Рутський, а з боку православних київські митрополити Йов Борецький (1624-1629) і Петро Могила (1636), але міг би стати, як це бачив Апостольський престіл, центром східного католицтва для всього християнського Сходу.

Про таку візію Риму щодо Київського патріярхату ясно свідчить о. Франческо Інголі, секретар Конгреґації для поширення віри в своєму звіті про нараду тієї конгреґації з 1629 р. над пляном митроп. Велямина Рутського в справі Київського патріярхату (див. Д. Танчук, «Питання Київського патріярхату», «Записки Чину св. Василія Великого», Рим 1949, стор. 144).

3. Під оглядом обрядової духовости й національної суверенности, унія увільняла Українську Церкву від царгородського формалізму й московського сервілізму та спрямувала її розвій по лінії Христової Євангелії й української ментальности.

Це освободження від Москви й від Царгороду запевняло Українській Церкві її властиве місце між усіма іншими помісними Церквами Сходу та в цілій Вселенській Церкві. А окремішність її візантійського обряду помагала їй успішно поборювати постійні наступи на неї латинського католицтва.

Таким чином, Українська Католицька Церква стала найбільшою рушійною силою, як у духовному житті одиниць, так у національному, громадському та політичному житті українського народу. Тому Москва, в своїй жадобі церковного й політичного панування над Україною, постановила за всяку ціну знищити унію та її благословенний вплив на духовне й національне життя українського народу.

НАСТУП МОСКВИ. Від самих початків аж до нинішній день, Москва брутально й безпощадно нищила й нищить Українську Католицьку Церкву.

Так вона робила колись за царів, так вона робить сьогодні за комуністичного безбожного режиму. А до тої нелюдської й нехристиянської роботи вона вживала й далі вживає як знаряддя Російську Православну Церкву.

Так було в другій половині XVIII ст. за цариці Катерини II, так було в XIX ст. за царів Миколая I й Олександра II, так було за безбожного Сталіна і так сьогодні є за його наслідників.

Ось як зворушливо описує ці жорстокі переслідування унії за царських часів бл. п. папа Пій XII в своїй прекрасній енцикліці з нагоди 350-річчя унії, проголошеній у 1945 р.: «... війська російської цариці... насильно зброєю забрали дуже багато українських католицьких церков, а священиків, що не хотіли покинути свою віру, в'язнили, топтали, сікли нагаями, запроторювали в тюрми, мучили жорстоко голодом, спрагою, холодом» (ст. 30).

З подібною жорстокістю нищив унію цар Миколай I, коли в 1839 р., після так званого «повороту» Української Католицької на лоно Російської Православної Церкви, проголошеного владикою відступником Сімашком, він почав насильно заводити російське православ'я на решті українських земель, що після 3-го розбору Польщі знайшлись під Росією.

Між нашими героями й ісповідниками тих часів папа Пій XII, в згаданій енцикліці звеличує в окремий спосіб священика Йосифа Аячевського, що протягом 32 років страждав за свою католицьку віру в одному з суздальських манастирів, але своєї віри не відрікся.

З подібним подивом той самий папа в тій же енцикліці говорить про 160 українських священиків, які за свою католицьку віру «були вивезені в глибину Росії й позамикані по манастирях, а не дали себе ані голодом, ні знущаннями відвести від своєї католицької віри» (ст. 31).

З не меншим подивом той Христовий намісник згадує у згаданій енцикліці про мешканців села Притулина на Холмщині, які в обороні своєї Церкви зробили зі себе неначе живий мур довкола церковного будинку, при чому одні з них були катовані російськими салдатами, другі ранені, інші пролили кров за Христа, а ще інші були вивезені на Сибір.

Про тих з них, що пролили кров за Христа каже цей папа, що «є надія, що колись можна буде їх зарахувати в ряди блаженних» (ст. 31-32).

ІСПОВІДНИК ЙОСИФ. Про жахливі форми нищення нашої Церкви й переслідування її вірних в Україні, теж на Закарпатті, після проголошення під натиском поліції зірвання унії з Апостольським престолом, на так званому «синоді» 1946 р. у Львові і 28 квітня 1950 р. на подібному «синоді» в Пряшеві, всі ми не тільки добре знаємо, але теж глибоко в нашій душі, кривавим болем серця щоз кривавим болем серця щоденно переживаємо.

А один з тих безчисленних наших героїв-ісповідників, що 18 років враз з іншими на тяжкому засланні в Росії щоденно засвідчував перед Богом, Христовою Церквою й цілим своїм українським народом незламну й невідкличну вірність Христовій Церкві й її видомому голові, наслідникові апостола Петра, Римському архиєреєві, з волі Божого Провидіння находиться сьогодні між нами: Його Блаженство верховний архиєпископ і кардинал Йосиф Сліпий, що стоїть сьогодні в проводі всієї нашої Церкви й є вимовним речником як її кривд і страждань, так її прав і надій на краще майбутнє.

Недавно його могутній голос, враз з голосом інших представників нашої Церкви, сильно й зворушливо свідчив перед представниками цілої Католицької Церкви на синоді єпископів у Римі про жорстоке переслідування тієї Церкви під комуністичним ре-

(закінчення на 5 стор.)

Ректор УВУ Володимир Янів у Ріджайні

Захід Канади уже не раз мав нагоду вітати в себе ректора Українського вільного університету (УВУ) проф. Янова, але щойно тепер, перший раз, вітала його столиця Саскачевану — Ріджайна.

Ювілейний комітет у справі відзначення 50-річчя УВУ складався з представника КУК (п. В. Саґаш), колишньої студентки УВУ (д-р Н. Попіль) та прихильників УВУ (д-р П. Воробій, д-р Б. Казимира).

Візита тривала три дні: 9, 10, 11 листопада. За цей час ректор встановив відповідні контакти з українською громадою, місцевим університетом, представниками місцевого уряду та українських організацій.

Зараз по приїзді гостя, відбулася його зустріч з ювілейним комітетом, на якій проф. Янів поінформував членів комітету про хід ювілейних святкувань, як теж про свої дальші пляни в цьому напрямку.

10-го листопада, тобто на другий день, уранці проф. Янів в товаристві проф. д-ра Воробія відбув побачення з англомовною пресою, ректором місцевого університету д-ром Дж. Арчером, губернатором Саскачевану д-ром С. Воробцем та заступником прем'єра Саскачевану Р. Романовим.

Увечері в залі УНО проф. Янів зустрівся з українською громадою. Вечір закінчився з надзвичайно високим моральним успіхом та проходив за таким пляном: 1. відкриття — голова КУК-у, суддя В. Корчинський; 2. представлення громаді — д-р Н. Попіль; 3. промова проф. Янова про значення та діяльність УВУ, про дальші пляни на майбутнє та матеріяльну базу; 4. проголошення ювілейної збірки (п. В. Саґаш); 5. дискусія та запити.

Після офіційного виступу ректора відбулася товариська зустріч з професорами, священиками, студентами та представниками українських організацій.

11-го листопада ректор відвідав бібліотеку місцевого університету, оглянув місто та поробив останні заходи для створення в Ріджайні постійного Комітету прихильників УВУ.

Підсумовуючи звіт з перебування ректора УВУ в нашому місті, хочеться додати декілька теплих слів про небуденну постать, якою є проф. Янів в українському політично-громадському житті та в українській науці. Високого рівня фахівець у царині соціології, психології й історії, високого потенціялу викладач та науковець, він цілковито присвятив себе своїй нації.

Якщо УВУ впродовж 50-ти років свого існування міг перебороти перешкоди на своєму шляху, то нам треба бути тільки оптимістами щодо майбутнього. Нам залишається тільки побажати для УВУ таких твердих і свідомих свого обов'язку провідників-ентузіястів, яким на сьогоднішній день є проф. Янів. **Н. Попіль**

ПІСЛЯСОБОРНА ОБНОВА ЦЕРКВИ

(УПБ, Рим) Як має відбуватися обнова Церкви після II Ватиканського собору? Цьому питанню папа Павло VI присвятив недавно промову до прочан.

Декрети й постанови II Ватиканського собору можуть залишитися лише документами для студій богословів чи інших окремих людей. Багато хто, може, дивиться на них, як на сухі церковні документи для вузьких церковних цілей. А так воно не є. Декрети й постанови Ватиканського собору — то важливі документи, що мають обновити Церкву і скерувати на нові рейки в сучасному світі. Тому папа Павло часто в своїх промовах повертається до текстів собору.

Папа Іван XXIII, скликаючи собор, мав на думці важливу справу. На неї вказує у буллі про відкриття собору, як теж у вступній промові на початку собору: це обнова. Папа подав такі ділянки тієї обнови: духовне пробудження, усучаснення (аджорнаменто), екуменізм, новий самовияв християнства серед вимог нашого часу, реформа життя і законів Церкви.

«Той дух обнови має залишитися, сказав папа Павло VI. «Що більше, він має бути діючим». Дух обнови має бути сприйнятий як заклик і поміч самого Христа, нашого єдиного Голови, щоб відмолодити Церкву, щоб дати дальше глибоке запевнення існування Церкви у сторіччях, щоб розбудити в Церкві свідомість її енергії, щоб надихнути відвагу і здібність стояти все краще і близько євангельського духа і хреста, щоб одушевлюватися для нових починів у місії спасіння людства і, вкінці, щоб скріпити Церкву для непохитного береження віри, віри — духовної і доктринальної, що є непорушна й безсумнівна; на перший погляд вона ніби застаріла й незбагненна, але вона промеиює правдою, говорить багатомовно все в свіжий спосіб зі зісвітченим світом наших часів.

З тою вірою треба проголошувати надію — на сьогодні і назавжди, а з надією — великий дар любови, скріплений покорою і служінням.

«Ось веселка оновлення, молодости, відваги, радости і миру, і це намітив собор Церкви» — такими словами закінчив папа свій вступ.

ДВА ПОГЛЯДИ. Є два погляди на соборного духа обнови.

Одні ставляться з недовір'ям, мовляв, хвилеве захоплення. Дехто вважає його і шкідливим, кажучи, що завданням Церкви є лише пильно берегти скарб об'явлення і традиції, виховувати вірних згідно з правдами віри і законами для свідчення своєї бездоганности. У прихильників такого погляду, які, вірні звичкам, не схильні до новостей, собор викликав настрої заклопотання, а то й опору.

Другий погляд «у доброму дусі» — то погляд про обнову з правильним підходом. Можна дати чимало прикладів з післясоборного часу, скільки Апостольський престіл увів тих оновлень: літургійна реформа, синод єпископів, єпископські конференції, перевірка статутів чернечих чинів, піднесення католицького мирянства до співпраці в церковному житті — місцевому й міжнародному.

«Вірмо, — сказав папа, — що ще більше можна буде зробити, щоб удосконалити і приспішити циркуляцію дії Таїнственного тіла, якщо дух обнови могтиме поступати в ладі і за думкою Церкви, що від нього й вимагається».

НЕБЕЗПЕКИ. З ділом обнови пов'язані небезпеки; вони можуть принести цілком протилежний вислід, що його не бажав собор.

Прикладів чимало. Обнова не може зраджувати засад віри. Правди віри ані не видумуються, ані ними не маніпулюється. Їх ми одержуємо, бережемо і ними живемо.

Або погляд на церковну спільноту: при визнанні всіх партикулярних прав людської особи, місцевих Церков, колегіяльности тощо — на Церкву треба завжди дивитися як на ієрархічну спільноту, органічну і однорідну так, як цього хотів Господь і як залишило нам апостольське передання, не забуваючи при тому Христових слів: «Я виноградник; ви — гілки».

Не забуваймо ніколи цього Христового порівняння навіть тоді, коли листя виноградники вимагає чистки, тобто обнови, на те тільки, щоб усунути неплідні гілки і дати можливість багатого плоду іншим.

«Обнова для обнови не правильна, — сказав папа, — зокрема, коли хочемо йти за спокусами наших часів, не беручи до уваги традиції, історії, досвіду, через які прийшла до нас Євангелія і присутня серед нас Церква». Хіба нема такого, що хотів би все це забути і починати від зера.

Є теж спокуса створити «нову» Церкву, власну нову церковцю, відсуваючи вже існуючу. Таке намагання — «твір часу» для втиснення в модерне життя з затратою свого правдивого Божого, людського і автентичного обличчя.

Тому й говориться про обнову «структури» Церкви з мрією створити новий конституційний вигляд Церкви, нехтуючи при тому всіма попередніми соборами, впадаючи у новий юридичний підхід, або даючи Божому народові автономність чи й перевагу, забуваючи, що Церква — для добра спільноти і що «всі справи мають відбуватися належно і з ладом», як це каже апостол народів.

Папа закінчив словами: «Дорогі брати й діти! Дуже хочемо і працюємо над тим, щоб дати пособорній Церкві нове обличчя, головно через внутрішню обнову. Це діяльне зусилля, в якому можемо брати всі участь, коли любимо Церкву, коли віддаємо себе для неї з покорою і ревністю, головно — з любов'ю».

УМЕР МОСКОВСЬКИЙ РАБИН

У Москві 17 листопада вмер головний рабин того міста Єгуді Ляйб Левін, 76 років. ТАСС, подаючи вістку про його смерть, назвала рабина Левіна «ворогом сіонізму» і «борцем за мир і дружбу народів».

Рабин Левін, справді, не раз робив заяву, що в СССР нема ніякого переслідування жидів, що батьківщиною совєтських жидів є тільки СССР.

Він був родом з Литви. Головним рабином Москви став 1957 року.

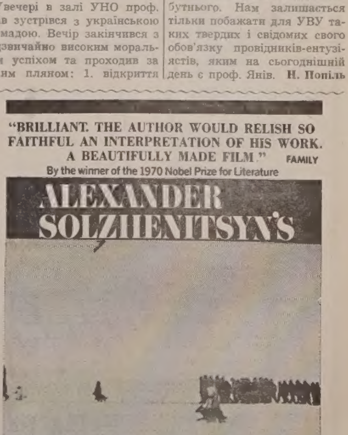

XVI-ИЙ ЄПАРХІЯЛЬНИЙ З'ЇЗД УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ САСКАЧЕВАНУ

О. радник В. Івашко вітає Преосвященного Кир Андрея з нагоди 20-річчя єпархії і передає від вірних Єпархії грошовий дар на розбудову епископської резиденції.

Шіснадцятий єпархіяльний з'їзд українців католиків Саскачевану був скликаний і переведений Єпархіяльною централею Українців Католиків та її складовими організаціями під проводом Преосвящ. Владики Кир Андрея, саскатунського епископа.

З'їзд відбувався у днях від 29-го до 31-го жовтня в Саскатуні. Він проходив у році великих історичних ювілеїв і дат, а саме, у 375-річчя проголошення Берестейської і 325-річчя Ужгородської унії Української Католицької Церкви з Апостольським Престолом та в сумні роковини 25-річчя насильної ліквідації Української Католицької Церкви. Під час останньої сесії з'їзду, в дні 31-го жовтня, учасникам з'їзду проголошено радісну вістку, передану місцевим радіом, про започаткування п'ятого Архиепископського Синоду українських католицьких єпископів при церкві Жировицької Божої Матері і святих мучеників Сергія і Вакха в Римі.

Шіснадцятий єпархіяльний з'їзд у Саскатуні відмічував 80-ліття українського поселення в Канаді і 20-ліття основання Саскатунської єпархії окремим бенкетом у дні 30-го жовтня.

В часі бенкету в особливий спосіб висловлено подяку Преосвящ. Владиці Кир Андреєві за його 20 річний провід Єпархією. Вшановано теж дост. Губернатора провінції д-ра С. Воробця, як першого голову Централі УК Саскачевану.

Гасло, відкриття і перший день нарад з'їзду:

Наради XVI-го єпархіяльного з'їзду проходили під гаслом „Відновлення місії Української Католицької Церкви в Канаді". До прийнятого гасла були достосовані програмові доповіді з'їзду а теж панелеві дискусії.

Офіційне відкриття з'їзду було в суботу 30-го жовтня о годині 1:30 пополудні (складові організації Централі почали свої наради вже в п'ятницю вечором, 29-го жовтня). Відкриття а теж всі наради з'їзду відбувалися в приміщеннях Осередку молоді, парафіяльного дому катедри св. Юрія.

Відкриття З'їзду було інформативне й коротке. Після молитви і епископського благословення нарадам з'їзду, Преосвященний Кир Андрей, коротко відмітив ювілейні дати, які збігаються у цьому році, накреслив загальний невідрадний стан у світі, особливо важкий стан нашої Церкви в Україні, а теж в нових місцях українського поселення. Ювілейні дати, які збігаються у цьому році, вежкий стан у світі, а передусім у нашій Церкві, — говорив Владика, — мають бути з нами у наших думках при плянуванні і вирішенних напрямних праці наших організацій. Гасло нашого з'їзду обов'язує нас пригадати на минуле нашої Церкви, щоби не зробити помилок у наших плянуваних і праці для її кращого прийдешнього.

Уступаючий президент Централі шкільний інспектор В. Поділюк, привітавши учасників з'їзду, дав загальний огляд праці Централі. Він закликав делегатів складових організацій використати кожну хвилину з'їзду, для корисних дискусій і плянувань, скріпити й оновити організаційне життя наших громад в єпархії.

Після проголошення порядку нарад предсідником п. В. Дударем, приступлено до ділової частини першого дня з'їзду.

Доповіді і панелеві дискусії:

Головним бесідником першого дня нарад З'їзду був Брат Методій. Він виголосив доповідь: „Відновлення місії Української Католицької Церкви під культурно-історичним оглядом". Після доповіді слідувала коротка дискусія трьох представників: від БУК — судця Б. Корчинський, від ЛУКЖК — М. Бетко, від УКЮК — студ. П. Абрамець.

Учасники з'їзду опридїлили себе до окремих груп і в них продискутували порушені в доповіді проблеми. Після майже одногодинної дискусії поодиноких груп, предсідник групи подав до відома всіх важливіші думки і висновки з нарад даної групи. Всіх груп було шість.

Друга панелева дискусія учасників з'їзду була в неділю від годині 10-тої перед полуднем після доповіді, яку виголосив проф. Б. Казнимра на тему: „Відновлення місії Української Католицької Церкви під релігійно-духовним оглядом"

Після доповіді, перед нарадами окремих груп, коротку дискусію над доповіддю провели між собою, як і перед першою доповіддю представники організацій БУКК — п. Т. Баран, ЛУКЖК — п-і Х. Пастершанк, від УКЮ — п-а Т. Папірник. Опісля відбулися ще дискусії над доповідями в сімох окремих групах.

Висновки окремих дискусійних груп записано на тасьмі й вони послужать Централі і її складовим організаціям в плянуванні і її складовим організаціям в плянуванні і веденні дальшої праці в Єпархії.

Святковий бенкет: був у суботу вечором в бенкетовій залі Осередку Молоді. Бенкет відмічував 80-річчя українського поселення в Канаді і 20-річчя Єпархії. Відповідну доповідь виголосив суддя Б. Корчинський. Доповідь охоплювала досягнення минулого і проникала у найближче майбутнє нашої спільноти. Найкращою запорукою особистого успіху і кращих осягів нашої спільноти, це сильний, здоровий характер української людини, говорив шановний бесідник, а основою такого характеру є свідомість хто я, куди прямують, що маю осягнути. Доповідь була обоснована історичними фактами минулого України і була спрямована в більшості до молодого слухача. За свою дуже актуальну і цінну доповідь бесідник був нагороджений щирими оплесками.

Святковий бенкет для відмічення 80-річчя українського поселення в Канаді і 20-річчя Саскатунської єпархії. Зліва: Губернатор Саскачевану д-р С. Воробець, саскатунський Владика Преосвящ. Кир Андрей (Роборецький), президент Крайової Централі українців католиків Канади Володимир Подлюк — предсідник, заст. прем'єра Саскачевану Р. Романів, голова Крайової управи ЛУКЖК д-р С. Потоцька.

Новообрана голова Єпархіяльної управи ЛУКЖК п-і Е. Саранчук (з права) висловлює подяку уступаючій голові п-і А. Бабій за її працю впродовж 5 років на пості голови Єпархіяльної управи.

У програмі святкового вечора було слово-привіт Губернатора Саскачевану д-ра Ст. Воробця. Достойний бесідник присвятив своє слово нашим піонерам і, як при кожній майже нагоді і цього вечора, звернувся до молоді із закликом шанувати, зберігати і плекати культурні надбання рідного народу. Говорив гарною українською мовою і тим найкраще аргументував зміст власного слова. Предсідник святкової програми, президент Крайової і Єпархіяльної Централі Українців Католиків В. Подлюк, під рясні оплески привітав вітав достойного Губернатора, як першого голову Централі, Українців Католиків Саскатунської Єпархії о. протоігумен П. Малюга. З черги промовляли заст. прем'єра Саскачевану Р. Романів, посадник міста С. Баквулд, радний міського уряду М. Чернецький. Були численні привіти з нагоди 20-ліття Єпархії від представників організацій і Саскатунських парафій. На особливе звернення предсідника в імя наших піонерів, привіт вітали п-во Дмитра і Марію Романових — відомих і заслужених піонерів катедральної парафії св. Юрія. В рамцях цієї програми новообрана голова Єпархіяльної управи ЛУКЖК п-ні Е. Саранчук передала вислови подяки за п'ять років праці на пості голові тої ж управи п-і А. Бабій.

Під кінець програми була особлива точка привітання Преосвященного Кир Андрея з нагоди двадцятьліття Єпархії. Окреме слово подяки Владиці за двадцятьлітній жертвенний і успішний провід Єпархією від імені о. душпастирів і вірних-мирян виголосив о. радник В. Івашко, а при тій нагоді вручив грошовий дар на допомогу розбудови епископської резиденції.

Останнім на бенкеті промовляв Преосвященний Кир Андрей, а привіт вітали свого дорогого Владику довгими і дуже сердечними оплесками.

Закінчення з'їзду і проголошення новообраних управ, було у неділю, 31-го жовтня по полудні.

Раном у неділю, учасники з'їзду взяли участь в Архиєрейській Службі Божій в катедрі св. Юрія і вислухали проповіді преосвященного Кир Андрея. До Служби Божої співав Молодечий хор. Після спільного снідання в авдиторії Осередку молоді, слідувала друга програмова доповідь і панелева дискусія про що даже згадано в іншому місці цієї дописі.

На кінцевій сесії з'їзду прийнято низку резолюцій, вислухано коротких звідомлень із Сесій БУКК, ЛУКЖК і УКЮК та вибрано управу Централі Українців Католиків Саскачевану в та кому складі: Василь Дудар — голова, Едвард Вербіцький — заст. голови, Василь Бурак — секретар, Остап Нагачевський — скарбник. До управи Централі входять голови і секретарі новообраних управ. Від БУКК: Остап Нагачевський і Никола Зварич від ЛУКЖК: Евгенія Саранчук і Антоніна Катеринич, від УКЮК: Розина Федорович і Герри Глуц.

Під час з'їзду була виставка дитячої літератури і журналів для молоді та жіночих організацій у світовому світі. Виставку влаштовано заходами культурно-освітньої референтури Крайової управи ЛУКЖК.

Виставка викликала зацікавлення. З нагоди виставки учасники з'їзду закупили 127 дитячих книжок.

Для успішного переведення з'їзду поодинокі Єпархіяльні управи виготовили відповідні інформативні матеріяли, програмки і звіти, а заходами Централі, видано гарно оформлену брошурку, яка окрім програми XVI-того єпархіяльного з'їзду, включає благословення від Верховного Архиепископа Кардинала Вінніпезького, Митрополита Кир Максима, слово Саскатунського епископа Кир Андрея, привіти від Губернатора Провінції С. Воробця, і прем'єра Саскачевану А. Блинікого та коротку історію п. з. „20-річчя Саскатунської Єпархії".

XVI-тий Єпархіяльний З'їзд Українців Католиків у Саскатуні треба вчислити до числа наших успішних З'їздів. У ньому взяло участь коло 350 осіб. На з'їзді була замітна участь молодшого громадянства і нашої молоді, яка щиро турбується справами рідної Церкви і прийдешним нашої спільноти в Канаді.

Анна Марія Баран,
секр. з'їзду

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з 6 стор.)

викручуватися й признався до вини. Поліція передала справу судові й водій вантажного авта мусів покрити кошти направи пошкодженого автомобіля, ще й заплатив кару за те, що втік із місця нещасливого випадку.

Але є теж пси, з яких нема великої користи. Хоч то не вина псів, а їхніх власників. Є люди, які держать псів для власної приємности. Тягають їх на паску чи на данюгові по вулицях, бідний пес мучиться, бо хоче бігати, а ланцюг його не пускає. Часом заведуть такого буйного пса до хати, чи до якогось бюра, пес нетерпеливіється, дре гострими пазурами підлогу, але їх власники тим не переймаються. Вони вдоволені, що можуть похвалитися гарним великим собакою. Не багато краще й ті, які держать пса увесь час на припоні. Нераз той припін короткий, пес нудиться, скавулить, але їхні власники на те не звертають уваги. Для них важне, що пес держиться на припоні.

Деякі знову псів завдто розпещують, забуваючи, що пес є звірина, яка потребує багато руху, свободи й залишеню його природному оточенню, до якого пес скоро достосувається.

Знав я одну жінку, що мала собачку, яку держала увесь час у хаті, де для неї мала окреме ліжко з покривалом й доглядала її неначе малу дитину. Як коти зайдете до тої хати, то нічого не чуєте, лиш яка її собака мудра, як вона вміє сама влізти до ліжка, як вона себе сама накриває покривалом, яка вона чиста, одним словом наймудріше й найкраще сотворіння на світі. Одного разу жінка запросила кількох своїх приятельок до себе на чайок. Вони всі прийшли, посідали коло стола й завели розмову. Говорили, звичайно, про псів. Господиня не могла нахвалитися своєї собаки. Тимчасом собаці щось сталося, вона зачала гавкати, кинулася до дверей й занечистила поріг. Бідна власниця накричала на собачку, але собачка тим не переймалася. Від того часу вона вже більше не вихвалювала своєї собаки перед чужима людьми.

Деякі наші люде, що жили в Франції, розказують, що там є окремі цвинтарі для собак. Очевидно, ховають там псів, ще й кладуть пам'ятники ті люде, що, поза своїми псами, Божого світу не бачать. На пам'ятниках виписані всі прикмети та всі звичаї даної собаки. Їхні власники часто відвідують їхні гроби ще й кладуть на них квіти. Здається мені, що та „собача любов" там йде вже таки троха за далеко... На закінчення роскажу ще одну історію про одного пса, який врятував людину від смерти.

Один чоловік вертався додому й йому випала дорога через ліс. В одному місці напоперек дороги лежало дерево. Чоловік хотів його перескочити, посовгнувся, впав і зломав ногу. Він почав кричати, що мав сили, але в лісі не було нікого й ніхто не чув його крику. Вкінці він змучився й уже лиш легко зойкав із болю. За якийсь час недалеко того місця, де лежав мандрівник із зломаною ногою, їхав один чоловік, а поруч воза біг його пес. Чоловік не чув зойку покаліченого, але пес почув. Він побіг в напряму зойку, побачив чоловіка, що лежав, оббіг його кругом й повернувся назад до свого господаря. Тут покрутився коло воза, а відтак почав гавкати й бігти в напрямі чоловіка зі зломаною ногою. Так вчинив кілька разів. Господар побачив, що пес кудись його хоче провадити, прип'яв коні до дерева й пішов в тому напрямі, куди його провадив пес. За якийсь час дійшов до того місця, де лежав зі зломаною ногою чоловік, який вже й говорити не міг і поволі застигав. Господар забрав чоловіка й поволі дотягнув його до свого воза, а відтак завіз до шпиталю, де його підлікували й він за якийсь час вийшов із шпиталю. Після повороту до дому, він пішов дякувати тому господареві, що йому врятував життя, бо він там у лісі був би згинув. Чоловік дякував, а пес сидів, дивився на того чоловіка й щурив вуха, неначе би тішився, що він теж до того причинився.

Подібних історій про псів можна знайти багато. Я подав лише деякі на те, щоб мене не посуджували, що я є ворогом псів. Я сам пса не маю, але для добрих й корисних слів маю велику повагу, й дуже їх міню.

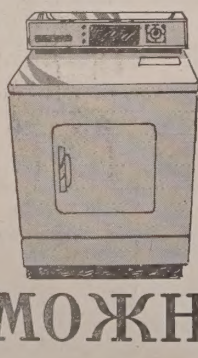

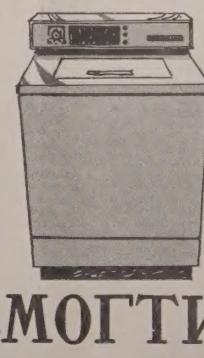

ПАРА ЩО ЇЇ НЕ МОЖНА ПЕРЕМОГТИ

ЕЛЕКТРИЧНА ПРАЛЬНА МАШИНА

Температура води, саме прання та скорість оборотів є вибирані автоматично для досконалих висліддів. Там навіть є спеціяльний приряд з охолоджувачем для матеріялів, що вимагають тривкого прасування. І вона пере все, від спідного жіночого біля до брудних домашніх пантофлів. Ви будете вповні звільнені від турбот прання, коли маєте прати.

Нехай автоматична пральна машина робить відтепер вашу брудну роботу.

„Ви не можете стратити на цій електричній парі".

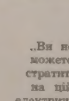

ЕЛЕКТРИЧНА МАШИНА ДО СУШЕННЯ

Електричне сушення є непереможне, якщо йдеться про вигоду та продуктивність. Зокрема догідне для одягу, що вимагає тривкого прасування. Точне, делікатне огріття розвиває складки та вирівнює запрасоване місце. Справжній переможець в сушенні матеріялів, починаючи з делікатного ацетату до шорсткої матерії денім.

Дайте електричній машині до сушення визволити вас від багато нудного прасування.

ELECTRIC SERVICE LEAGUE OF ALBERTA

Геффорд, Саск.: – похорон бл. п. Марії Ребрини

В неділю, 27 червня вранці розійшлася сумна вістка по Геффорд та околиці, що упокоївся в Бозі бл. п. Марія Ребрина на 71-ому році життя. З покійною зійшла в могилу людина, що любила Бога, свій нарід та працю. Притому вона вміла молитися та переносити з відданням на Божу волю всі терпіння, які їй посилав Бог. З її уст ніхто ніколи не вчув ніякого нарікання в клопотах чи терпіннях. Ціле своє життя вона кріпко держалася своєї прадідної віри та своєї Церкви й була зразковою парафіянкою.

Покійна приїхала до Канади зі своїми батьками Томком та Оленею Павловськими, що походили з села Себечів, пов. Сокаль, Західна Україна.

Покійна допомагала в праці на фармі родичам, а окрім того ходила на працю до різних фрмерів, що платили їй за працю 4-6 долярів місячно. В 1917 р. вона вийшла заміж за Павла Ребрину, що приїхав 9-річним хлопцем до Канади зі своїми батьками з Комарева, пов. Сокаль. В 1919 р. молоде подружжя зачало свою господарку на фармі, де вони провели всі свої молоді роки. Господарка на фармі не дуже їм велася, бо в 1921 р. покійна була важко захворіла й мусіла піддатися операції, яку перейшла щасливо. Великим смутком та горем прибила покійну на кілька років смерть її 17-річної дочки Стефанії, що померла в 1935 р.

На фармі жили п-во Ребрини до 1952 р., коли збудували хату в Геффорд й перейшли туди жити. Там життя вже було дещо легше, як на фармі. Покійна любила товариство й працювала в церкві та в організації ЛУКЖ, якої вона стала членкинею. Але в 1968 р. дістала вона удар паралічу („строк") й від того часу з її здоров'ям було погано. В 1970 р. вона дістала удар серця й пролежала 6 тижнів у шпиталі, але й з того якось вийшла. 27 червня ц.р. вона дістала другий серцевий удар і закінчила своє туземне життя. Залишила вона прибитих горем та смутком чоловіка Павла, 4 синів, три невістки та 5 внуків. Старший син Михайло живе в Принс Алберт, Наполеон в Едмонтоні, Йосиф у Саскатуні, Василь у Ларондж, двох сестер: Зоська Аргорак в Ванкувер, Бр. К., Настя Ґунор, Д'Арсі, Саск., та брата Йосифа Павловського в Гайс, Алберта.

Оплакують її теж сусіди та парафіяни, що її знали й шанували. З покійною зійшла в могилу добра та жертвенна парафіянка, яка була церковною сестрицею. Вона була першою, що заклала диван у церкві кругом престолу, щоб прибрати церкву. Зі смертю покійної між нами не стало доброї параїфняки та приятельки всіх й її смерть покрила сумом усіх, що її знали й шанували.

бл. п. Марія Ребрина

Похорон покійної відбувся в четвер, 1 липня в українській католицькій церкві в Геффорд. Панахиду, заупокійну Службу Божу та похорон відслужив о. Стефан Адамяк, який теж попращав покійну в послідну дорогу. Тлінні останки покійної зложено на парафіяльному цвинтарі Пресв. Евхаристії в Геффорд. В похороні та заупокійній Службі Божій взяло участь велике число людей, що прибули з Саскатуну, Принс Аберт, Норт Баттлфорд, Кридор, Блейн Лейк, Радісон та з різних місцевостей з Манітоби та Алберти. Після похорону відбувся поминальний обід. З нагоди похорону чоловік покійної передав 15.00 дол. на „Українські Вісті", що їх покійниця через довгі роки передплачувала й читала. За жертву щиро дякуємо, а покійній Марії вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Чоловік та родина покійної Марії складають щиру подяку Всеч. о. С. Адамякові за відслуження похоронних обрядів та за заупокійну св. Літургію, як теж за слова пращання та потіхи. Дякуємо старшому братові П. Маліцькому, що помагав у переведенні похорону; дякуємо тим, що несли домовину з тлінними останками покійної: І. Горбаєві, В. Сенкусеві, І. Огенчукові, П. Гараховi, В. Давидюкові та А. Германові. Дякуємо Йосифові та Петрові Кузик за машину і П. Крисак, що копали яму на цвинтарі. Наша щира подяка за жертви на Служби Божі та за квіти на могилу. Дякуємо всім учасникам похорону за віддання послідної прислуги покійній, як теж за жертви на тацу, з яких 40.00 дол. переслано на серцевий фонд до Саскатуну. Дякуємо паням Стефанії Давидюк, Марії Димич та Славці Сенкусь, що приготовили поминальний обід, як теж і всім іншим жінкам, що допомагали приготовити обід. Усім згаданим вище складаємо сердечну подяку за їх труд та добре серце, нехай Милостивий Господь заплатить усім своїми щедрими ласками, а покійну прийме до свого царства.

Муж Павло і родина

Дервент, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. МАРІЇ МУДРИК

У четвер, 6-готравня ц.р., після короткої недуги, упокоїлася у Господі бл. п. Марія Мудрик у лічниці в Мирнам, маючи 69 років.

Марія з роду Яценко, народилася 6 травня 1901 р. в селі Радованці, Сокальського повіту, в Галичині. 1910 р. приїхала вона з родичами та ріднею: три брати й п'ять сестер до Канади, які поселилися на фармі у Дервенті, Алберта. 15-го лютого 1919 р. вийшла Марія заміж за Михайла Мудрика. Їхнє подружнє життя поблагословив Всевишний двома дочками та сімома синами, якими вона посвячувала свій час, працю, материнську опіку й любов. Виховувала вона свою улюблену родину аж до 1946, коли перебралися до містечка Дервент на відпочинок. Працювала Марія також у місцевому осередкові ЛУКЖ.

Похоронні відправи почались 9 травня в парафіяльній церкві в Дервент, а продовжувались в понеділок при співслуженні о. І. Черкавського та о. д-ра П. Литвина та співучасти численної родини, приятелів, парафіян та знакомих. На заупокійній Службі Божій, по св. Євангелії була виголошена духовна наука про: „Воскресіння мертвих", а при кінці богослуження о. парох Черкавський з'ясував життя покійної Марії в Дервенті. Тіло покійної відпроваджено на парафіяльний цвинтар і там похоронено.

По похороні відбувся поминальний обід у місцевій громадській залі, підчас якого присутні виявили не тільки співчуття і християнську шану покійній Марії, але цілій болем і смутком прибитий родині Мудриків. В імени родини покійниці п. Михайло Мудрик подякував присутнім за їхню останню прислугу для

бл. п. Марія Мудрик

його дорогої дружини, за таке глибоке співчуття та за християнську поміч в переведенні похорону.

Покійниця залишила в смутку чоловіка Михайла, дев'ять дітей, 29 внуків та три сестри.

Нехай Милосердний Господь потішить засмучену родину, а покійній Марії дасть царство небесне:

З нагоди похорону чоловік покійної передав 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуєм, а покійній Марії вічна пам'ять.

Вісті з Блейн Лейк, Саск.

КАТИХИЗАЦІЯ ДІТЕЙ

Хоч наша центральна парафія то Кридор, але треба сказати дещо теж про нашу парафію Блейн Лейк. Часто читаємо в часописах описи різних імпрез, з'їздів, ювілеїв та бенкетів, що відбуваються в різних місцевостях. Я хочу похвалитися теж бенкетом, але духовним, що відбувся в нашій парафії.

В першу неділю серпня відбулося закінчення літнього курсу катихизації дітей. Курс відбувався в Блейн Лейк, бо там було найбільше дітей, а о. Юник доїздив щоденно, забираючи зі собою кількоро дітей з Кридор та околиці. Всіх дітей було 18, а до першого св. Причастя приступило семеро.

Несподіванкою для парафіян був прилюдний іспит дітей з цілости катихизму. При іспиті не постидалися ані о. парох, ані діти. Деяким старшим людям ставали сльози в очах, коли маленькі діти щебетали досить важкі відповіді. Правди віри, св. Тайни, Божі заповіді, про Церкву, історію почитання Христового серця, про молитву, а попри те ще й дещо з історії України. Все те подано дітям ясно, на розум, а до того пристосоване до щоденного життя. Ніякого незрозумілого бездушного бубнення на пам'ять. Не було ні одного питання, щоб майже всі діточі руки не підносилися вгору, готові дати відповідь.

До першого св. Причастя родичі провадили дітей самі. Пізніше приступали до св. Тайн родина та хресні родичі. Ще була одна новість: батьки складали приречення за своїх дітей, що допоможуть їм додержати обітниці, складеної Христові. Таких духовних бенкетів придалося би в нас більше, то може би більше наших дітей держалося своєї батьківської віри. **П. Д.**

Норт Стар, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ГРИГОРІЯ ФЕДУЩАКА

У вівторок, 6 липня упокоївся в Бозі бл. п. Григорій Федущак, добрий та відданий член української католицької парафії в Норт Стар, Алберта.

Покійний Григорій народився в селі Нагірнянка, пов. Бучач, Західна Україна в 1897 р. До Канади приїхав у 1925 р. шукати кращої долі. В Канаді працював зразу в Едмонтоні, а відтак при залізниці залізничої лінії Сі-Ен-Ар в Британській Колюмбії. В 1929 р. покинув він працю в Сі-Ен-Ар й переїхав до Норт Стар, де взяв гомстед, на який спровадив з України свою дружину Марію з троїма дітьми. В Канаді п-во Федущаки діждалися ще троїх дітей. Покійний Григорій був першим піонером організації культурного та релігійного українського життя в Норт Стар.

У 1939 р. збудовано українську католицьку церкву на площі, що її подарував покійний Григорій. Через довгі роки він був головою церковного комітету, а останніми роками допомагав дякувати в церкві. Два послідні роки покійний хворів на пістряка (рака), але того не давав по собі пізнати, зберігаючи завжди погідний настрій та веселу вдачу. Два місяці перед смертю пролежав у шпиталі й 6 липня відійшов у вічність.

бл. п. Григорій Федущак

Похорон покійного відбувся в четвер, 8 липня з парафіяльної церкви в Норт Стар. Заупокійну св. Літургію та похорон відслужив о. Д. Базюк. Тлінні останки покійного зложено на цвинтарі Вознесення поруч церкви. Після похорону відбувся в залі Ліджен поминальний обід, на якому були приявні всі учасники похорону.

Покійного оплакують: дружина Марія, сини Володимир та Ілько з дружинами, дочки Ольга та Евгенія з чоловіками, 23 внуки та 9 правнуків. В сороковий день по смерти покійного Григорія відслужив о. Д. Базюк заупокійну св. Літургію, на якій були приявні родина та приятелі покійного.

З нагоди похорону дружина покійного та син передали 20.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуєм, а покійному Григорієві вічна пам'ять.

Річна передплата «У.В.» – тільки $5.00

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ЩЕ РАЗ ПРО ПСІВ

В. ГАВРИШ

Мій недавний спомин про псів у мойому рідному селі, які деколи жерлися між собою, не подобався декому із приятелів псів й вони нарікали, що я певно не люблю псів, коли пишу про них лише такі злі речі. Тому я рішився написати дещо й про звичайних, нормальних псів, яких на світі є більше, як тих других, троха диких.

Майже кожний із нас бачив череди овець та вівчарів, що їх пильнують. Майже кожний вівчар має поруч себе навеликого пса — вівчарика, що допомагає йому пильнувати овець. Пес так пильнує овець, що ніодна йому не вискочить із череди. А, як вечером він жене овець до дому й заганяє їх на подвіря до свого господаря, то так спритно оббігає череду, що всі вівці зайдуть на подвір'я. Я знаю випадки, де пес пильнував овець кількох господарів й зумів розділити овець поодиноких господарів так, що між собою не змішалися.

Є знову такі пси, що їх вживають до стороження худоби. Кожний фармар має своє пасовище й туди виганяє свою худобу. Пес пильнує тої худоби й не дозволить ні одній корові зійти з пасовища на поле зі збіжжям, що є поруч. Як худоба розійдеться по лісі, пес поволі зганяє її до купи, а вечером жене до дому, прямо на подвір'я.

Ще інші пси дуже добре сторожать хати. Як нема господаря в дома, він буде сидіти біля фіртки й пильнує, щоб ніхто не зайшов до хати. Якщо хтось йде, то він гавкає, а згодом і кидається на влізливця. Знаю один випадок, що господарі поїхали в гостину, а на сторожі біля хати залишили пса. Хтось мусів до хати добиратися, бо господарі, повернувши з гостини, застали свого пса перед дверми хати важко покаліченого, в калюжі крови. Але поруч була ще й якась інша кров — людська. Видно, хтось добувався до хати, пес не пускав й дійшло до боротьби між псом та людиною. Пес мусів добре покусати напасника, коли з нього йшла кров. А й той мусів добре пса покалічити, коли він лежав у калюжі крови. Господарі завезли відтак пса до ветеринаря, він його підлікував, пес відлежав напасть кілька тижнів, а відтак прийшов уповні до себе.

Деякі пси рятують потопаючих; зокрема пси дуже старанно пильнують дітей, щоб не втопилися. Я пригадую собі, що тут в Канаді псам навіть дали нагороду за те, що рятували дитину з озера, чи ріки. Інші пси допомагають шукати пропавших у лісі, але то звичайно вже є поліційні пси, спеціяльно вишколені.

Вишколені поліційні пси допомагають теж розшукувати крадені речі, чи відшукувати спричинникі в шкоди. Знаю один такий випадок, де на дорозі стояв автомобіль. надїхав старий вантайний автомобіль, вдарив у особовий автомобіль і вчинив поважну шкоду. Ті, що їхали вантажним автомобілем, покалічилися й залишили біля пошкодженого автомобіля сліди крови та свій старий автомобіль. Власник автомобіля закликав поліцію, яка прийшла з поліційним псом. Пес понюхав кров, обнюхав вантажний автомобіль і завів поліцію до того дому, де жив той, що їхав вантажним автомобілем. Поліція увійшла з псом до хати, пес обнюхав приявних у хаті й став перед тим, що провадив автомобіль. На заклик поліцая пес ще почав на нього гавкати. Той побачив, що немає куди

(закінчення на 7 стор.)

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ЕМІЛІЯНА ПОДВІРНОГО

Бувають в житті людини обставини, що їх ніяк не можна пояснити. Станеться щось таке, що прямо морозить людську думку, заставляючи прийняти факт, якого не можна було і сподіватися. Такою й була в суботу, 26 червня вістка про ненадійну смерть бл. п. Еміліяна Подвірного. Знайомі вижидали його з заповідженою на полудне візитою, а не діждавшись, почали шукати за покійним, не знаючи де він. Добувшись до замкненого мешкання, застали його неживого на ліжку — у сні віддав Богу духа, серце не видержало, розірвалось.

бл. п. Еміліян Подвірний

Народився покійний Еміліян 2 серпня 1917 р. в селі Антонівка на жидачівщині в Західній Україні, в родині Николи й Марії з роду Гринчук Подвірний. Ранню молодість провів у рідному селі. Активним був у громадській та культурно-освітній праці свого села. Був членом місцевого хору, читальні „Просвіта", працював у місцевій молочарні. Вислуживши військову службу, повернувся знову в рідне село, але не надовго. Був активним в підпільній праці і тому 1940 р. советська влада арештує його та вивозить в глибину Советського Союзу, засуджуючи його на 10 років важких робіт. Покійний Еміліян рятується зі заслання, зголосившись до армії генерала Андерса. З нею він переходить усі страхіття другої світової війни на її полудневно-східному фронті. Іран, Ірак, Палестина, Італія з жертвами Монте Касіно — це шлях, яким покійний Еміліян продіставався з неволі до вільного життя.

По закінченні другої світової війни покійний іміґрує до Канади і поселюється в Едмонтоні. Тут працює він до кінця свого життя при міських роботах. Часто заглядала йому в очі смерть. Вперше підчас арешту большевиками в Дротобичі, відтак на засланні, може найбільше під Монте Касіно. Але і тут в Канаді не лишала його вона. Двічі мусів піддатися важким операціям, але ніколи не йшов до шпиталю, не завізвавши перед тим священика, прохаючи святих Тайн. Релігійний був покійний Еміліян Подвірний, бо так виховали його добрі батьки. Ставши членом парафії св. Юрія Побідоносця, виконував свої обов'язки якмога солідно. Ніколи не опускав великодньої участі в Святих Тайнах. Дивною була стріча покійного з його о. парохом на передодні ненадійної смерти. О. парох відвідав його хворого в його мешканні. Розмова велась на різні теми, а коли кінчилась вона, покійний подав отцеві парохові кілька недільних коверток з проханням: „отче, моя хвороба прикувала мене до ліжка й я не міг взяти останньо участі в кількох недільних богослуженнях. Будь ласка, передайте мою залеглість до церковної каси". Не знав сердега, що в чергову неділю його не буде вже між живими. Цей випадок такий характеристичний для духовости покійного, що його конечно треба було тут згадати. Він свідок цілого життя бл. п. Еміліяна Подвірного. Похорон покійного відбувся дня 3 липня з церкви св. Юрія на український цвинтар св. Михаїла. Похоронено бл. п. Еміліяна між військовими ветерани, складаючи в могилу і медалі його військових заслуг. Друзі та приятелі пращали покійного, заступаючи родину, до якої все тужив покійний та щиро любив. Хай канадська земля буде йому легкою.

З нагоди посмертної згадки виконавці волі покійного склали $15.00 на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуєм, а покійному Еміліянові вічна пам'ять.

ELIK'S BOTANIC HERBS

Лікування зелами у виді порошку. НЕ ТРЕБА ВАРИТИ — НІ ЗАНУРЮВАТИ В РІДИНУ. Приготовані реєстрованим аптикарем. Вони принесуть знамениті вислідн. Вони помагають просувати отруйні збиті відходи з системи травлення, діють на печінку і побуджують жовчеві соки, що спричинюють правильне випорожнювання кишок. Вони мабуть, централізують СЕЧОВІ КВАСИ І ВАПНЯНІ СОЛИ, які засмічують невтралізують СЕЧОВІ КВАСИ і спричинюють **тугість, опухнення, болі та хоробливість.**

Без різниці, як ви застарі, або як знеохочені, спробуйте за всяку ціну цього лікування зелами, які принесли полегшу у вище згаданих недугах багатьом терплячим.

Ціни: $2.50 і $3.50

ELIK'S DRUG STORE
Dept. UN
222-20 St. W., Saskatoon,

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

Тільки справжній

Погляньте на помаранчеву і білу барилочку з окремою торговельною маркою... придбайте тільки найбільше вишукані оселедці, привезені з Голяндії. Ті без голов, молочні вуджені і посолені на морі, безпосередньо по ловлі, зберігають якість і смак, що їм нема рівня. Не розраховуйте на менше ніж на справжні, наполягайте на справжні голяндські оселедці. Пишіть: Jan K. Overweel Limited, 207 Queen's Quay West, Toronto 1, Ontario. за безплатною книжкою переписів, що зображують деякі найпопулярніші страви, Голяндські оселедці Jan K. Overweel Limited, 207 Queen's Quay West, Toronto 1, Ontario.

Holland Herring Fisheries Association
THE HAGUE — HOLLAND

Гарний Різдвяний дарунок
для Ваших приятелів
УСЬОГО ЗА $5.00

Це річна передплата „Українських Вістей.

Кожного тижня на протязі року Ваші приятелі діставатимуть газету з цікавими вістками зі світу, з дописами про весілля, ювілеї подружнього життя ітд., між якими може бути й згадка про їх знайомих, з цікавою повістю та духовним читанням на кожну неділю.

Ми теж вишлемо новому передплатникові повідомлення, хто для нього замовив передплату як різдвяний дарунок.

Замовлення разом з грішми та нижче надрукованим купоном просимо слати до Адміністрації „Українських Вістей".

Прошу вислати "Українські Вісті" як різдвяний дарунок на таку адресу.

Ім'я і прізвище нового передплатника: ....

Місцевість: .... Пошта: ....

Провінція: ....

Моє ім'я й адреса: ....

Залучую: .... дол.